

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

Nařízení Komise (ES) č. 404/2009 ze dne 15. května 2009 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 1

Nařízení Komise (ES) č. 405/2009 ze dne 15. května 2009, kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin platné ode dne 16. května 2009 3

SMĚRNICE

★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/23/ES ze dne 23. dubna 2009 o vahách s neautomatickou činností (kodifikované znění) ⁽¹⁾ 6

★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství (přpracované znění) ⁽¹⁾ 28

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Komise

2009/386/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 15. května 2009 o jmenování tří členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů zřízené rozhodnutím Komise 2006/505/ES, kterým se zřizuje prověřovací skupina pro poradenství v oblasti standardů, jejímž úkolem je poskytovat Komisi poradenství v otázce objektivit a neutrality stanovisek Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG)** 45

DOPORUČENÍ

Komise

2009/387/ES:

- ★ **Doporučení Komise ze dne 12. května 2009 o zavedení zásad ochrany soukromí a údajů v aplikacích podporovaných identifikací na základě rádiové frekvence (oznámeno pod číslem K(2009) 3200)** 47

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 404/2009

ze dne 15. května 2009

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) (1),

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (2), a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 16. května 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. května 2009.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

(1) Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

(2) Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	JO	73,9
	MA	48,9
	MK	80,5
	TN	115,0
	TR	101,0
	ZZ	83,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	148,4
	ZZ	112,2
0709 90 70	JO	216,7
	TR	120,2
	ZZ	168,5
0805 10 20	EG	42,4
	IL	55,0
	MA	48,3
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	57,4
0805 50 10	AR	50,9
	TR	47,7
	ZA	59,1
	ZZ	52,6
0808 10 80	AR	81,8
	BR	75,3
	CL	76,2
	CN	97,7
	MK	42,0
	NZ	104,1
	US	128,1
	UY	71,7
	ZA	85,7
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 405/2009**ze dne 15. května 2009,****kterým se stanoví dovozní clo v odvětví obilovin platné ode dne 16. května 2009**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1249/96 ze dne 28. června 1996, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o dovozní cla v odvětví obilovin ⁽²⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 se dovozní clo za produkty kódů KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vysoce jakostní pšenice obecná), 1002, ex 1005, jiná než hybridní osivo, a ex 1007, jiná než hybridy k setí, rovná intervenční ceně platné pro uvedené produkty při dovozu, zvýšené o 55 % a snížené o dovozní cenu CIF platnou pro dotyčnou zásilku. Uvedené clo však nesmí překročit celní sazbu společného celního sazebníku.

- (2) Podle čl. 136 odst. 2 nařízení (ES) č. 1234/2007 se pro účely výpočtu dovozního cla podle odstavce 1 uvedeného článku pro uvedené produkty pravidelně stanoví reprezentativní dovozní ceny CIF.

- (3) Podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96 je cenou pro výpočet dovozního cla produktů kódů KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vysoce jakostní pšenice obecná), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 a 1007 00 90 denní reprezentativní dovozní cena CIF určená postupem podle článku 4 uvedeného nařízení.

- (4) Je třeba stanovit dovozní cla použitelná ode dne 16. května 2009 až do doby, kdy budou stanovena nová dovozní cla a vstoupí v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Počínaje dnem 16. května 2009 jsou dovozní cla v odvětví obilovin uvedená v čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 stanovena v příloze I tohoto nařízení na základě údajů uvedených v příloze II.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 16. května 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. května 2009.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 161, 29.6.1996, s. 125.

PŘÍLOHA I

Dovozní cla za produkty podle čl. 136 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 použitelná ode dne 16. května 2009

Kód KN	Popis zboží	Dovozní clo ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PŠENICE tvrdá vysoké jakosti	0,00
	střední jakosti	0,00
	nízké jakosti	0,00
1001 90 91	PŠENICE obecná, k setí	0,00
ex 1001 90 99	PŠENICE obecná vysoké jakosti, jiná než osivo	0,00
1002 00 00	ŽITO	40,83
1005 10 90	KUKUŘICE, jiná než hybridní osivo	12,13
1005 90 00	KUKUŘICE, jiná než osivo ⁽²⁾	12,13
1007 00 90	zrna ČIROKU, jiná než hybridy k setí	40,83

⁽¹⁾ Pro zboží, které je do Společenství dopravováno přes Atlantický oceán nebo Suezským průplavem může podle čl. 2 odst. 4 nařízení (ES) č. 1249/96 dovozce získat snížení cla ve výši:

- 3 EUR/t, pokud se přístav vykládky nachází ve Středozemním moři,
- 2 EUR/t, pokud se přístav vykládky nachází v Dánsku, Estonsku, Irsku, Litvě, Lotyšsku, Polsku, Finsku, Švédsku, Spojeném království nebo na atlantickém pobřeží Iberského poloostrova.

⁽²⁾ Dovození může být poskytnuto paušální snížení ve výši 24 EUR/t, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 1249/96.

PŘÍLOHA II

Prvky výpočtu cel stanovených v příloze I

1.5.2009-14.5.2009

1. Průměry za referenční období podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96:

(EUR/t)

	Pšenice obecná ⁽¹⁾	Kukuřice	Pšenice tvrdá, vysoké jakosti	Pšenice tvrdá, střední jakosti ⁽²⁾	Pšenice tvrdá, nízké jakosti ⁽³⁾	Ječmen
Burza	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotace	203,46	122,31	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	209,29	199,29	179,29	104,36
Prémie – Záliv	—	11,25	—	—	—	—
Prémie – Velká jezera	15,02	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Kladná premie 14 EUR/t zahrnuta (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96).⁽²⁾ Záporná premie 10 EUR/t (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96).⁽³⁾ Záporná premie 30 EUR/t (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1249/96).

2. Průměry za referenční období podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1249/96:

Náklady za přepravu: Mexický záliv–Rotterdam: 16,34 EUR/t

Náklady za přepravu: Velká jezera–Rotterdam: 16,83 EUR/t

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/23/ES

ze dne 23. dubna 2009

o vahách s neautomatickou činností

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 90/384/EHS ze dne 20. června 1990 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se vah s neautomatickou činností ⁽³⁾ byla podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.
- (2) Členské státy mají odpovědnost za ochranu veřejnosti před nesprávnými výsledky vážících operací prováděných v určitých oblastech na vahách s neautomatickou činností.
- (3) V každém členském státě jsou v závazných předpisech definovány zejména funkční požadavky na provedení vah s neautomatickou činností uvedením metrologických

a technických požadavků společně s kontrolními postupy před uvedením do provozu a po něm. Tyto závazné předpisy nemusí nutně vést k různým úrovním ochrany v rámci členských států, ale že jejich rozdílnost může bránit obchodu uvnitř Společenství.

- (4) Tato směrnice by měla stanovit pouze závazné a základní metrologické a funkční požadavky týkající se vah s neautomatickou činností. Pro usnadnění prokazování shody se základními požadavky je nezbytné mít harmonizované normy na evropské úrovni, zvláště pokud jde o metrologické, projektové a konstrukční charakteristiky, tak aby váhy vyhovující těmto harmonizovaným normám bylo možno považovat za vyhovující základním požadavkům. Tyto normy harmonizované na evropské úrovni jsou zpracovávány soukromoprávními subjekty a musí si zůstat nezávazné. Pro tento účel jsou Evropský výbor pro normalizaci (CEN), Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) a Evropský institut pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI) uznány za subjekty oprávněné k přijímání harmonizovaných norem v souladu s obecnými řídicími zásadami ⁽⁵⁾ pro spolupráci mezi Komisí, Evropským sdružením volného obchodu (ESVO) a těmito třemi subjekty, které byly podepsány dne 28. března 2003.
- (5) Byla již přijata řada směrnic, jejichž účelem je překonání technických překážek obchodu v souladu se zásadami stanovenými v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normalizaci ⁽⁶⁾; každá z těchto směrnic stanoví připojení označení shody „CE“. Komise ve svém sdělení ze dne 15. června 1989 ⁽⁷⁾ o globálním přístupu k certifikaci a zkoušení navrhla, aby byla vytvořena obecná pravidla pro označení shody „CE“ v jednotném provedení. Rada ve svém usnesení ze dne 21. prosince 1989 o globálním přístupu k posuzování shody ⁽⁸⁾ schválila jako řídicí zásadu přijetí takového uceleného přístupu ve vztahu k užívání označení shody „CE“. Dvěma základními prvky nového přístupu, které je nutno uplatňovat, jsou základní požadavky a postupy posuzování shody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 16.2.2008, s. 33.⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2007 (Úř. věst. C 323 E, 18.12.2008, s. 57) a rozhodnutí Rady ze dne 23. března 2009.⁽³⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 1.⁽⁴⁾ Viz příloha VII část A.⁽⁵⁾ Úř. věst. C 91, 16.4.2003, s. 7.⁽⁶⁾ Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.⁽⁷⁾ Úř. věst. C 267, 19.10.1989, s. 3.⁽⁸⁾ Úř. věst. C 10, 16.1.1990, s. 1.

- (6) Posuzování shody s příslušnými metrologickými předpisy je nezbytné k zajištění účinné ochrany uživatelů a třetích stran. Existující postupy pro posuzování shody se v jednotlivých členských státech liší. K zamezení vícenásobného posuzování shody, které brání volnému pohybu vah, je nezbytné přijmout v rámci členských států opatření ke vzájemnému uznávání postupů při posuzování shody. Pro usnadnění vzájemného uznávání postupů posuzování shody je nutno v rámci Společenství vypracovat postupy společně s kritérii pro jmenování subjektů odpovědných za provádění úkolů týkajících se postupů posuzování shody.
- (7) Je proto důležité zajistit vysokou úroveň kvality těchto jmenovaných subjektů v rámci celého Společenství.
- (8) Váhy s neautomatickou činností se opatřují označením shody „CE“ a nálepkou s písmenem „M“, která by měla prokazovat, že splňují ustanovení této směrnice, a tudíž by nemělo být nutno opakovat již provedené posuzování shody.
- (9) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze VII části B,
- iv) určování hmotnosti ve zdravotnictví při vážení pacientů za účelem sledování, diagnostiky a léčení,
- v) určování hmotnosti při přípravě léků na lékařský předpis v lékárnách a určování hmotnosti při analýzách prováděných v lékařských a farmaceutických laboratořích,
- vi) určování ceny na základě hmotnosti pro účely přímého prodeje veřejnosti a přípravy předbalených výrobků;
- b) všechna jiná použití, než jaká byla uvedena v písmenu a).

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí

- 1) „vahami“ měřicí přístroj, který slouží k určení hmotnosti tělesa využitím působení gravitace na toto těleso; váhy mohou být také použity k určení dalších veličin, množství, parametrů nebo charakteristických vlastností souvisejících s hmotností;
- 2) „vahami s neautomatickou činností“ nebo „neautomatickými vahami“ váhy, které vyžadují zásah obsluhy během vážicího procesu;
- 3) „harmonizovanou normou“ technická specifikace (evropská norma nebo harmonizační dokument) přijatá Evropským výborem pro normalizaci (CEN), Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) nebo Evropským institutem pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI) nebo dvěma či třemi z těchto subjektů na základě pověření Komise v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾ a v souladu s obecnými řídicími zásadami pro spolupráci mezi Komisí, Evropským sdružením volného obchodu (ESVO) a těmito třemi subjekty, které byly podepsány dne 28. března 2003.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBLAST PŮSOBNOSTI, UVÁDĚNÍ NA TRH A VOLNÝ POHYB

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny váhy s neautomatickou činností.
2. Pro účely této směrnice se rozlišují tyto dvě kategorie používání vah s neautomatickou činností:

- a) i) určování hmotnosti pro účely obchodního styku,
- ii) určování hmotnosti pro výpočet poplatků, tarifů, daní, premií, pokut, náhrad, odškodnění nebo podobných typů plateb,
- iii) určování hmotnosti při uplatňování zákonů nebo předpisů nebo při dobrozdání znalců při soudních sporech,

Článek 3

1. Členské státy přijmou všechna opatření, aby na trh byly uváděny pouze neautomatické váhy, které vyhovují požadavkům této směrnice.
2. Členské státy přijmou veškerá opatření, aby neautomatické váhy nebyly uváděny do provozu pro použití vyjmenovaná v čl. 1 odst. 2 písm. a), pokud nespĺňují požadavky této směrnice, a tudíž nejsou opatřeny označením shody „CE“ podle článku 11.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

Článek 4

Neautomatické váhy určené pro použití uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. a) musí splňovat základní požadavky stanovené v příloze I.

V případech, kdy neautomatické váhy obsahují zařízení nebo jsou spojeny se zařízeními, která nejsou určena pro použití uvedená v čl. 1 odst. 2 písm. a), se na taková zařízení tyto základní požadavky nevztahují.

Článek 5

1. Členské státy nesmějí bránit uvádění na trh neautomatických vah, které splňují požadavky této směrnice.

2. Členské státy nesmějí bránit uvádění do provozu neautomatických vah určených pro použití uvedená v čl. 1 odst. 2 písm. a), které splňují požadavky této směrnice.

Článek 6

1. Členské státy předpokládají shodu se základními požadavky podle přílohy I u neautomatických vah, které vyhovují příslušným vnitrostátním normám přejímajícím harmonizované normy, které splňují tyto požadavky.

2. Komise zveřejní odkazy na harmonizované normy podle odstavce 1 v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členské státy zveřejní odkazy na vnitrostátní normy podle odstavce 1.

Článek 7

Pokud má členský stát nebo Komise za to, že harmonizované normy uvedené v čl. 6 odst. 1 plně nevyhovují základním požadavkům podle přílohy I, předloží Komisi nebo příslušný členský stát tuto záležitost s příslušným odůvodněním svého postoje Stálému výboru zřízenému podle článku 5 směrnice 98/34/ES (dále jen „výbor“).

Výbor neprodleně zaujme stanovisko.

Na základě stanoviska výboru Komise uvědomí členské státy, zda je nebo není nutné stáhnout uvedené normy ze zveřejnění podle čl. 6 odst. 2.

Článek 8

1. Pokud členský stát usoudí, že neautomatické váhy opatřené označením shody „CE“ podle bodů 2, 3 a 4 přílohy II nespĺňují požadavky této směrnice, i když jsou správně instalovány a používány pro účely, pro které jsou určeny, přijme veškerá příslušná opatření ke stažení takových neautomatických vah z trhu nebo zakáže nebo omezí jejich uvádění do provozu nebo uvádění na trh.

Příslušný členský stát o tom neprodleně uvědomí Komisi, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí, zejména zda je neshoda způsobena

a) nesplněním základních požadavků uvedených v příloze I, jestliže neautomatické váhy nevyhovují harmonizovaným normám uvedeným v čl. 6 odst. 1;

b) nesprávným použitím harmonizovaných norem uvedených v čl. 6 odst. 1;

c) nedostatky v samotných harmonizovaných normách uvedených v čl. 6 odst. 1.

2. Komise co nejdříve zahájí konzultace s dotčenými stranami.

Po konzultaci Komise neprodleně uvědomí členský stát, který dal podnět k jednání, o výsledku. Pokud Komise zjistí oprávněnost opatření, neprodleně uvědomí ostatní členské státy.

Pokud rozhodnutí souvisí s nedostatky v normách, předloží Komise po konzultacích s příslušnými stranami tuto záležitost do dvou měsíců výboru, pokud členský stát, který opatření přijal, na jejich zachování trvá, a následně zahájí postup podle článku 7.

3. Pokud jsou neautomatické váhy, které nevyhovují požadavkům shody, opatřeny označením shody „CE“, přijme příslušný členský stát příslušná opatření proti každému, kdo označení umístil, a uvědomí Komisi a ostatní členské státy.

4. Komise zajistí, aby byly členské státy průběžně informovány o průběhu a výsledku tohoto postupu.

KAPITOLA 2

POSUZOVÁNÍ SHODY

Článek 9

1. Shoda neautomatických vah se základními požadavky stanovenými v příloze I může být osvědčena podle volby žadatele jedním ze dvou následujících postupů:

- a) ES přezkoušením typu podle bodu 1 přílohy II, po němž následuje buď ES prohlášení o shodě s typem (zabezpečování jakosti výroby) podle bodu 2 přílohy II, nebo ES ověřování podle bodu 3 přílohy II;

ES přezkoušení typu však není povinné pro neautomatické váhy, u nichž nejsou použita elektronická zařízení a v jejichž měřicí jednotce není použita pružina k vyvážení zátěže;

- b) ES ověřováním každého jednotlivého výrobku podle bodu 4 přílohy II.

2. Dokumenty a korespondence vztahující se k postupům podle odstavce 1 musí být vypracovány v úředním jazyce příslušného členského státu, v němž jsou uvedené postupy prováděny, nebo v jazyce přijatelném pro subjekt oznámený podle čl. 10 odst. 1.

3. Pokud se na neautomatické váhy vztahují jiné směrnice, které se týkají jiných hledisek a v nichž se rovněž stanoví připojení označení shody „CE“, pak toto označení vyjadřuje, že u dotyčných neautomatických vah je předpoklad shody také s ustanoveními těchto jiných směrnic.

Pokud však jedna nebo několik směrnic, které se na neautomatické váhy vztahují, výrobci dovoluje, aby v průběhu přechodného období zvolil, který režim použije, pak označení shody „CE“ vyjadřuje shodu pouze se směrnicemi, které výrobce použil. V tomto případě musí být v dokumentech, upozorněních nebo návodech požadovaných dotyčnými směrnicemi a příložených k daným neautomatickým vahám uveden odkaz na vyhlášení použitých směrnic v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 10

1. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty, které pověřily prováděním postupů podle článku 9, spolu se zvláštními úkoly, jejichž plněním byly tyto subjekty pověřeny, a identifikačními čísly, která jim byla Komisí již dříve přidělena.

Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam oznámených subjektů s uvedením jejich identifikačních čísel a úkolů, pro které byly oznámeny. Komise zajistí průběžnou aktualizaci tohoto seznamu.

2. Členské státy uplatní při jmenování subjektů minimální kritéria stanovená v příloze V. Předpokládá se, že subjekty, které splňují kritéria stanovená v příslušných harmonizovaných normách, splňují kritéria vymezená v uvedené příloze.

3. Členský stát zruší jmenování subjektu, pokud tento subjekt již nesplňuje kritéria pro jmenování podle odstavce 2. Členský stát o tom ihned uvědomí ostatní členské státy a Komisi a odvolá oznámení.

KAPITOLA 3

OZNAČENÍ SHODY „CE“ A NÁPISY

Článek 11

1. Označení shody „CE“ a požadované doplňující údaje podle bodu 1 přílohy IV musí být na neautomatických vahách, u nichž byla stanovena shoda, připevněny tak, aby byly jasně viditelné, snadno čitelné a neodstranitelné.

2. U všech ostatních neautomatických vah musí být nápisy uvedené v bodě 2 přílohy IV připevněny tak, aby byly jasně viditelné, snadno čitelné a neodstranitelné.

3. Je zakázáno opatřovat neautomatické váhy označeními, která by mohla třetí strany uvádět v omyl, pokud jde o význam a tvar označení shody „CE“. Neautomatické váhy mohou být opatřeny jakýmkoli jiným označením, pokud tím nebude snížena viditelnost a čitelnost označení shody „CE“.

Článek 12

Aniž je dotčen článek 8,

- a) jestliže členský stát zjistí, že neautomatické váhy byly označeny shody „CE“ opatřeny neoprávněně, výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství ho uvede do shody s ustanoveními týkajícími se označení shody „CE“ a zamezí dalšímu porušování předpisů za podmínek stanovených členským státem;

- b) pokud neshoda trvá, členský stát přijme veškerá vhodná opatření, aby omezil nebo zakázal uvádění dotyčných neautomatických vah na trh nebo zajistil jejich stažení z trhu v souladu s postupy stanovenými v článku 8.

Článek 13

Pokud neautomatické váhy určené k jednomu z použití uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. a) obsahují zařízení nebo jsou připojeny na zařízení, které není předmětem posuzování shody podle článku 9, každé z těchto zařízení musí být označeno symbolem omezujícím jeho použití podle bodu 3 přílohy IV. Symbol připevněný na zařízení musí být jasně viditelný a neodstranitelný.

KAPITOLA 4

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**Článek 14**

Členské státy přijmou veškerá opatření, aby neautomatické váhy, které jsou opatřeny označením shody „CE“ osvědčujícím shodu s požadavky této směrnice, byly nadále v souladu s těmito požadavky.

Článek 15

Každé rozhodnutí přijaté v souladu s touto směrnicí, které má za následek omezení uvádění neautomatických vah do provozu, musí být přesně odůvodněno.

Toto rozhodnutí se bezodkladně oznámí příslušné straně, která musí být současně informována o opravných prostředcích dostupných podle platných právních předpisů v daném členském státě a o lhůtách, kdy může tyto prostředky použít.

Článek 16

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17

Směrnice 90/384/EHS ve znění směrnice uvedené v příloze VII části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze VII části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

Článek 18

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY

Použitá terminologie je terminologií Mezinárodní organizace pro legální metrologii.

Předběžná ustanovení

Pokud jsou váhy vybaveny více než jedním indikačním nebo tiskacím zařízením určeným pro použití podle čl. 1 odst. 2 písm. a), nebo jsou k němu připojeny, pak se na tato zařízení, která opakují výsledky vážící operace a která nemohou ovlivnit správnou funkci vah, nevztahují základní požadavky za předpokladu, že výsledky vážení jsou tištěny nebo zaznamenávány správně a neodstranitelně některou částí vah, která splňuje základní požadavky, a tyto výsledky jsou přístupny oběma stranám zainteresovaným na měření. V případě vah používaných pro přímý prodej veřejnosti však ukazovací a tiskací zařízení pro prodávajícího a zákazníka musí splňovat základní požadavky.

METROLOGICKÉ POŽADAVKY

1. Jednotky hmotnosti

Používanými jednotkami hmotnosti jsou zákonné jednotky ve smyslu směrnice Rady 80/181/EHS ze dne 20. prosince 1979 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se jednotek měření⁽¹⁾.

Za této podmínky jsou povoleny následující jednotky:

- jednotky SI: kilogram, mikrogram, miligram, gram, tuna,
- britské jednotky: trojská unce v případě vážení vzácných kovů,
- ostatní jednotky mimo SI: metrický karát v případě vážení drahých kamenů.

U vah, které používají výše uvedenou britskou jednotku hmotnosti, jsou příslušné základní požadavky, jak jsou stanoveny níže, převedeny na tuto jednotku pomocí jednoduché interpolace.

2. Třídy přesnosti

2.1 Jsou definovány následující třídy přesnosti:

- I speciální
- II vysoká
- III střední
- III běžná

Specifikace těchto tříd je uvedena v tabulce 1.

Tabulka 1

Třídy přesnosti

Třída	Ověřovací dílek (e)	Dolní mez váživosti (Min)	Počet ověřovacích dílků $n = \frac{\text{Max}}{e}$	
		Minimální hodnota	Minimální hodnota	Minimální hodnota
I	0,001 g ≤ e	100 e	50 000	—
II	0,001 g ≤ e ≤ 0,05 g	20 e	100	100 000
	0,1 g ≤ e	50 e	5 000	100 000
III	0,1 g ≤ e ≤ 2 g	20 e	100	10 000
	5 g ≤ e	20 e	500	10 000
III	5 g ≤ e	10 e	100	1 000

Dolní mez váživosti je snížena na 5e pro váhy ve třídách II a III určující přepravní tarif.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, 15.2.1980, s. 40.

2.2. Dílky stupnice

2.2.1 Skutečný dílek stupnice (d) a ověřovací dílek (e) jsou ve tvaru:

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k, \text{ nebo } 5 \times 10^k \text{ hmotnostních jednotek,}$$

k je celé číslo nebo nula.

2.2.2 Pro všechny váhy s výjimkou vah s pomocným indikačním zařízením:

$$d = e$$

2.2.3 Pro váhy s pomocným indikačním zařízením platí následující podmínky:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g}$$

$$d < e \leq 10 d$$

s výjimkou vah třídy přesnosti I s $d < 10^{-4}$ g, pro které $e = 10^{-3}$ g.

3. Klasifikace

3.1 Váhy s jedním vážicím rozsahem

Váhy vybavené pomocným indikačním zařízením patří do třídy I nebo třídy II. U těchto vah se pro tyto dvě třídy přesnosti určí dolní mez váživosti z 3. sloupce tabulky 1 nahrazením ověřovacího dílku (e) skutečným dílkem stupnice (d).

Jestliže $d < 10^{-4}$ g, může být horní mez váživosti ve třídě I nižší než 50 000 e.

3.2 Váhy s více rozsahy

Více vážicích rozsahů je povoleno za předpokladu, že jsou na vahách jasně vyznačeny. Každý jednotlivý vážicí rozsah je klasifikován podle bodu 3.1. Jestliže vážicí rozsahy přísluší do různých tříd přesnosti, musí váhy splňovat nejpřísnější z požadavků, které platí pro třídy přesnosti, do nichž tyto vážicí rozsahy spadají.

3.3 Váhy s vícenásobným rozsahem

3.3.1 Váhy s jedním vážicím rozsahem mohou mít několik dílčích vážicích rozsahů (váhy s vícenásobným rozsahem).

Váhy s vícenásobným rozsahem nesmějí být vybaveny pomocným indikačním zařízením.

3.3.2 Každý dílčí vážicí rozsah i u vah s vícenásobným rozsahem je definován:

- svým ověřovacím dílkem e_i , přičemž $e_{(i+1)} > e_i$
- svou horní mezí váživosti Max_i , přičemž $Max_r = Max$
- svou dolní mezí váživosti Min_i , přičemž $Min_i = Max_{(i-1)}$
a $Min_1 = Min$

kde:

$$i = 1, 2, \dots, r,$$

i = číslo dílčího vážicího rozsahu,

r = celkový počet dílčích vážicích rozsahů.

Všechny váživosti se vztahují k netto zatížení, bez ohledu na hodnotu použité táry.

3.3.3 Dílčí vážicí rozsahy jsou klasifikovány podle tabulky 2. Všechny dílčí vážicí rozsahy spadají do stejné třídy přesnosti, která je třídou přesnosti vah.

Tabulka 2

Váhy s vícenásobným rozsahem

$i = 1, 2, \dots, r$

i = číslo dílčího vážicího rozsahu

r = celkový počet dílčích vážicích rozsahů

Třída	Ověřovací dílek (e)	Dolní mez váživosti (Min)	Počet ověřovacích dílků	
		Minimální hodnota	Minimální hodnota (¹) $n = \frac{\text{Max}_i}{e_{(i+1)}}$	Maximální hodnota $n = \frac{\text{Max}_i}{e_i}$
I	0,001 $g \leq e_i$	100 e_1	50 000	—
II	0,001 $g \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	20 e_1	5 000	100 000
	0,1 $g \leq e_i$	50 e_1	5 000	100 000
III	0,1 $g \leq e_i$	20 e_1	500	10 000
IIII	5 $g \leq e_i$	10 e_1	50	1 000

(¹) Pro $i = r$ platí odpovídající sloupec tabulky 1, přičemž e je nahrazeno e_r .

4. Přesnost
- 4.1 Při použití postupů stanovených v článku 9 nesmí chyba indikace překročit největší povolenou chybu indikace uvedenou v tabulce 3. V případě digitální indikace se chyba koriguje na zaokrouhlovací chybu.

Největší dovolené chyby platí pro netto hodnoty a hodnoty táry pro všechna možná zatížení s výjimkou předvolené táry.

Tabulka 3

Největší dovolené chyby

Zatížení				Největší dovolená chyba
Třída I	Třída II	Třída III	Třída IIII	
$0 \leq m \leq 50\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 5\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ e}$	$\pm 0,5 \text{ e}$
$50\,000 \text{ e} < m \leq 200\,000 \text{ e}$	$5\,000 \text{ e} < m \leq 20\,000 \text{ e}$	$500 \text{ e} < m \leq 2\,000 \text{ e}$	$50 \text{ e} < m \leq 200 \text{ e}$	$\pm 1,0 \text{ e}$
$200\,000 \text{ e} < m$	$20\,000 \text{ e} < m \leq 100\,000 \text{ e}$	$2\,000 \text{ e} < m \leq 10\,000 \text{ e}$	$200 \text{ e} < m \leq 1\,000 \text{ e}$	$\pm 1,5 \text{ e}$

- 4.2 Největší dovolené chyby při používání jsou dvojnásobkem největších dovolených chyb uvedených v bodě 4.1.
5. Výsledky vážení musí být opakovatelné a musí být reprodukovatelné ostatními použitými indikačními zařízeními a ostatními použitými vyvažovacími metodami.

Výsledky vážení musí být dostatečně odolné vůči změnám polohy zátěže na nosiči zatížení.

6. Váhy musí reagovat na malé změny zatížení.

7. Ovlivňující veličiny a čas
- 7.1 Váhy tříd přesností II, III a IIII, které by mohly být použity v nakloněné poloze, musí být dostatečně odolné vůči naklonění, ke kterému může dojít při běžném použití.
- 7.2 Váhy musí splňovat metrologické požadavky v teplotním rozsahu specifikovaném výrobcem. Hodnota tohoto rozsahu je minimálně rovna
- 5 °C pro váhy třídy I,
 - 15 °C pro váhy třídy II,
 - 30 °C pro váhy třídy III nebo IIII.
- Pokud výrobce teplotní rozsah neurčí, platí rozsah od -10 °C do +40 °C.
- 7.3 Váhy napájené z elektrické sítě musí splňovat metrologické požadavky za podmínek běžného kolísání napětí.
- Váhy napájené baterií musí indikovat snížení napětí pod požadovanou minimální hodnotu a musí za těchto okolností buď nadále správně fungovat, nebo musí být automaticky vyřazeny z činnosti.
- 7.4 Elektronické váhy s výjimkou vah třídy I a II, u nichž je e menší než 1 g, musí splňovat metrologické požadavky za podmínek vysoké relativní vlhkosti při horní mezi svého teplotního rozsahu.
- 7.5 Zatěžování vah třídy II, III nebo IIII po delší dobu musí mít zanedbatelný vliv na indikaci zatížení nebo indikaci nuly bezprostředně po odstranění zátěže.
- 7.6 Za jiných podmínek váhy musí buď nadále správně fungovat, nebo musí být automaticky vyřazeny z činnosti.

Návrh a konstrukce

8. Obecné požadavky
- 8.1 Váhy musí být navrženy a zkonstruovány tak, aby si při správné instalaci a používání v prostředí, pro které jsou určeny, udržely své metrologické parametry. Hodnota hmotnosti musí být zobrazena.
- 8.2 Jsou-li elektronické váhy vystaveny rušivým vlivům, váhy nesmí vykazovat významné poruchy, nebo tyto významné poruchy musí být automaticky detekovány a signalizovány.
- Elektronické váhy musí automatické odhalení významné poruchy signalizovat vizuálně nebo zvukově, a to po dobu, než uživatel poruchu odstraní nebo než porucha pomine.
- 8.3 Požadavky bodů 8.1 a 8.2 musí být plněny po dobu považovanou za běžnou z pohledu předpokládaného použití vah.
- Digitální elektronická zařízení musí vždy zajišťovat adekvátní kontrolu správného průběhu měřicího procesu, indikačního zařízení a veškerého uchovávání a přenosu dat.
- Elektronické váhy musí automatické odhalení významné trvalé chyby signalizovat vizuálně nebo zvukově, a to po dobu, než uživatel poruchu odstraní nebo než porucha pomine.
- 8.4 Pokud je k elektronickým vahám připojeno prostřednictvím vhodného rozhraní vnější zařízení, metrologické parametry vah nesmějí být negativně ovlivněny.
- 8.5 Váhy nesmějí mít vlastnosti, které by usnadňovaly podvodné použití, přičemž možnosti jejich neúmyslného chybného použití musí být minimální. Součásti, které uživatel nesmí rozebírat nebo justovat, musí být proti takovým činnostem zabezpečeny.
- 8.6 Váhy musí být navrženy tak, aby umožňovaly snadné provádění kontrol stanovených touto směrnici.

9. Indikace výsledků vážení a ostatních vážících hodnot
- Indikace výsledků vážení a ostatních vážících hodnot musí být přesná, jednoznačná a nesmí svádět k omylům a indikační zařízení musí při běžných podmínkách použití umožňovat snadné čtení indikace.
- Názvy a symboly jednotek uvedených v bodě 1 této přílohy musí vyhovovat ustanovením směrnice 80/181/EHS, přičemž je navíc přidán symbol „ct“ pro metrický karát.
- Nesmí být možno zobrazit údaj přesahující horní mez váživosti (Max) o více než 9e.
- Použití pomocného indikačního zařízení je dovoleno pouze napravo od desetinné značky. Indikační zařízení s proměnným dílkem může být použito pouze dočasně a během jeho funkce musí být znemožněn tisk.
- Vedlejší zobrazení může být použito za předpokladu, že nemůže být zaměněno za hlavní zobrazení.
10. Tisk výsledků vážení a ostatních vážících hodnot
- Tištěné výsledky musí být správné, vhodně označené a jednoznačné. Tisk musí být jasný, čitelný, nesmazatelný a trvalý.
11. Ustavování
- V případě potřeby musí být váhy vybaveny ustavovacím zařízením a indikátorem polohy, dostatečně citlivým k tomu, aby umožňoval správnou instalaci.
12. Nulování
- Váhy mohou být vybaveny nulovacími zařízeními. Činnost těchto zařízení musí umožnit přesné vynulování a nesmí způsobovat nesprávné výsledky měření.
13. Tárovací zařízení a tárovací zařízení s předvolbou
- Váhy mohou mít jedno nebo více tárovacích zařízení a jedno tárovací zařízení s předvolbou. Činnost tárovacích zařízení musí umožnit přesné vynulování a musí zaručovat správné vážení netto hodnot. Činnost tárovacího zařízení s předvolbou musí zaručovat správné určení vypočtené netto hodnoty.
14. Váhy pro přímý prodej veřejnosti s horní mezí váživosti nepřevyšující 100 kg: dodatečné požadavky
- Váhy pro přímý prodej veřejnosti musí zobrazovat všechny základní informace o vážící operaci a v případě vah s indikací ceny musí zákazníkovi jasně ukazovat výpočet ceny nakupovaného výrobku.
- Je-li indikována cena k zaplacení, musí být přesná.
- Váhy s výpočtem ceny musí podstatné údaje zobrazovat dostatečně dlouho, aby je zákazník mohl správně přečíst.
- Váhy s výpočtem ceny mohou zajišťovat i jiné funkce, než jen vážení po jednom kusu zboží a výpočet ceny za předpokladu, že všechny údaje vztahující se k jednotlivým úkonům jsou vytištěny jasně, jednoznačně a jsou vhodným způsobem uspořádány na lístku nebo cenovém štítku pro zákazníka.
- Váhy se nesmějí vyznačovat žádnými vlastnostmi, které mohou přímo nebo nepřímo vést k zobrazení údajů, jejichž interpretace není snadná nebo jednoznačná.
- Váhy musí chránit zákazníky proti nesprávným prodejním transakcím způsobeným jejich chybnou funkcí.
- Pomocná indikační zařízení a indikační zařízení s proměnným dílkem nejsou povolena.
- Doplňková zařízení jsou povolena pouze v případě, že nemohou vést k podvodnému použití.
- Váhy podobné vahám běžně používaným pro přímý prodej veřejnosti, které ale nesplňují požadavky tohoto bodu, musí být v blízkosti displeje opatřeny neodstranitelným nápisem „Nesmí se používat pro přímý prodej veřejnosti“.
15. Váhy pro tisk etiket s cenou
- Váhy pro tisk etiket s cenou musí splňovat požadavky na váhy s indikací ceny používané pro přímý prodej veřejnosti, pokud se tyto požadavky na příslušné váhy vztahují. Nesmí být možný tisk cenových etiket pod dolní mezí váživosti.

PŘÍLOHA II

POSTUPY POSUZOVÁNÍ SHODY

1. ES přezkoušení typu
 - 1.1 ES přezkoušení typu je postup, při kterém oznámený subjekt zjišťuje a osvědčuje, že váhy, které reprezentují zamýšlenou výrobu, splňují požadavky této směrnice.
 - 1.2 Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství podá žádost o přezkoušení typu u jediného oznámeného subjektu.

Žádost musí obsahovat

- jméno a adresu výrobce, a pokud žádost podává zplnomocněný zástupce, také jeho jméno a adresu,
- písemné prohlášení, že žádost nebyla podána u jiného oznámeného subjektu,
- projektovou dokumentaci podle přílohy III.

Žadatel dá oznámenému subjektu k dispozici váhy reprezentující předpokládanou výrobu (dále jen „typ“).

- 1.3 Oznámený subjekt
 - 1.3.1 přezkoumá projektovou dokumentaci a ověří, zda typ byl vyroben v souladu s touto dokumentací;
 - 1.3.2 dohodne s žadatelem místo, kde budou kontroly nebo zkoušky provedeny;
 - 1.3.3 provede nebo dá provést příslušné kontroly nebo zkoušky, aby zjistil, zda v případě, kdy nebyly použity harmonizované normy uvedené v čl. 6 odst. 1, řešení zvolená výrobcem splňují základní požadavky směrnic;
 - 1.3.4 provede nebo dá provést příslušné kontroly nebo zkoušky, aby zjistil, zda v případě, kdy výrobce zvolil použití příslušných norem, byly tyto normy skutečně použity, a zajišťují tak shodu se základními požadavky.
- 1.4 Pokud typ splňuje ustanovení této směrnice, oznámený subjekt vydá žadateli certifikát ES schválení typu. Tento certifikát musí obsahovat závěry přezkoušení, případně podmínky platnosti certifikátu, údaje nezbytné k identifikaci schválených vah a popis jejich funkce, pokud je to důležité. K certifikátu ES schválení typu musí být přiloženy veškeré důležité technické dokumenty, jako jsou výkresy a schémata.

Certifikát má platnost deset let od data vydání a doba platnosti může být prodloužena o dalších deset let.

V případě, že dojde k podstatným změnám v konstrukci vah, např. v důsledku použití nové techniky, platnost certifikátu může být omezena na dva roky a prodloužena o tři roky.

- 1.5 Každý oznámený subjekt pravidelně poskytuje všem členským státům seznam
 - obdržených žádostí o ES přezkoušení typu,
 - vydaných certifikátů ES schválení typu,
 - zamítnutých žádostí o certifikát typu,
 - dodatků a úprav již vydaných dokumentů.

Kromě toho každý oznámený subjekt neprodleně informuje všechny členské státy o odňatých certifikátech ES schválení typu.

Každý členský stát dá tyto informace k dispozici subjektům, které oznámil.

- 1.6 Ostatní oznámené subjekty mohou obdržet kopie certifikátů, včetně jejich příloh.
- 1.7 Žadatel informuje oznámený subjekt, který vydal certifikát ES schválení typu, o každé úpravě schváleného typu.

Úpravy schváleného typu musí být schváleny oznámeným subjektem, který vydal certifikát ES schválení typu, pokud změny ovlivňují shodu se základními požadavky této směrnice nebo předepsané podmínky použití vah. Toto dodatečné schválení se vydává formou dodatku k původnímu certifikátu ES schválení typu.

2. ES prohlášení o shodě s typem (zabezpečování jakosti výroby)
- 2.1 ES prohlášení o shodě s typem (zabezpečování jakosti výroby) je část postupu, při níž výrobce, který splňuje povinnosti podle bodu 2.2, prohlašuje, případně-li to v úvahu, že dané váhy jsou ve shodě s typem popsáním v certifikátu ES schválení typu a splňují požadavky této směrnice.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství opatří každé váhy označením shody „CE“ a nápisy uvedenými v příloze IV a vypracuje písemné prohlášení o shodě.

Označení shody „CE“ je doplněno identifikačním číslem oznámeného subjektu odpovědného za ES dozor podle bodu 2.4.

- 2.2 Výrobce používá schválený systém jakosti podle bodu 2.3 a podléhá ES dozoru podle bodu 2.4.
- 2.3 Systém jakosti
- 2.3.1 Výrobce podá u oznámeného subjektu žádost o schválení systému jakosti.

Žádost musí obsahovat

- závazek výrobce plnit povinnosti vyplývající ze schváleného systému jakosti,
- závazek výrobce udržovat schválený systém jakosti tak, aby byl i nadále přiměřený a účinný.

Výrobce poskytne oznámenému subjektu všechny příslušné informace, zvláště pak dokumentaci systému jakosti a projektovou dokumentaci vah.

- 2.3.2 Systém jakosti musí zabezpečovat shodu vah s typem popsáním v certifikátu ES schválení typu a s požadavky této směrnice.

Všechny podklady, požadavky a opatření používané výrobcem musí být systematicky a náležitě dokumentovány ve formě písemných koncepcí, postupů a návodů. Tato dokumentace systému jakosti musí umožňovat jednoznačný výklad programů jakosti, plánů jakosti, příruček jakosti a záznamů o jakosti.

Dokumentace musí obsahovat zejména přiměřený popis

- cílů jakosti, organizační struktury, odpovědnosti a pravomocí vedení, týkajících se jakosti výrobků,
- výrobního procesu, postupů při řízení a zabezpečování jakosti a systematických opatření, která budou použita,

- kontrol a zkoušek, které budou provedeny před výrobou, během výroby a po výrobě, s uvedením jejich četností,
- prostředků umožňujících dozor na dosahování požadované jakosti výrobku a nad efektivním fungováním systému jakosti.

2.3.3 Oznámený subjekt přezkoumá a posoudí systém jakosti s cílem určit, zda splňuje požadavky podle bodu 2.3.2. U systémů, které používají příslušnou harmonizovanou normu, se shoda s těmito požadavky předpokládá.

Oznámený subjekt oznámí výrobci své rozhodnutí a uvědomí ostatní oznámené subjekty. Oznámení musí obsahovat závěry kontrol a v případě zamítnutí odůvodnění tohoto rozhodnutí.

2.3.4 Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce informuje oznámený subjekt, který schválil systém jakosti, o každé aktualizaci systému jakosti vyplývající ze změn daných např. novými technologiemi a novými koncepcemi jakosti.

2.3.5 Každý oznámený subjekt, který zruší schválení systému jakosti, o tom informuje ostatní oznámené subjekty.

2.4 ES dozor

2.4.1 Účelem ES dozoru je zajistit, aby výrobce řádně plnil povinnosti vyplývající ze schváleného systému jakosti.

2.4.2 Výrobce umožní oznámenému subjektu za účelem kontroly přístup do prostor určených pro výrobu, kontrolu, zkoušení a skladování, a poskytne mu všechny potřebné informace, zejména

- dokumentaci systému jakosti,
- projektovou dokumentaci,
- záznamy o jakosti, např. protokoly o kontrolách, výsledky zkoušek a údaje o kalibraci, zprávy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

Oznámený subjekt pravidelně provádí audity, aby se ujistil, že výrobce udržuje a používá tento systém jakosti, a předává výrobci zprávu o auditu.

Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit u výrobce neohlášené prohlídky. Při těchto prohlídkách může oznámený subjekt provádět úplný nebo částečný audit. Oznámený subjekt je povinen poskytnout výrobci zprávu o inspekci a případně zprávu o auditu.

2.4.3 Oznámený subjekt zajistí, že výrobce udržuje a používá schválený systém jakosti.

3. ES ověřování

3.1 ES ověřování je postup, kterým výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství zajišťuje a prohlašuje, že váhy, které byly zkontrolovány podle bodu 3.3, jsou v případech, kdy to připadá v úvahu, ve shodě s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a že splňují požadavky této směrnice, které se na ně vztahují.

3.2 Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby byla ve výrobním procesu zajištěna shoda těch vah, u nichž to připadá v úvahu, s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a s požadavky této směrnice, které se na ně vztahují. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství opatří každé váhy označením shody „CE“ a vypracuje písemné prohlášení o shodě.

3.3 Oznámený subjekt provede vhodné kontroly a zkoušky, aby ověřil shodu výrobku s požadavky této směrnice na základě kontroly a zkoušení každých vah, jak je stanoveno v bodě 3.5.

- 3.4 U vah, na které se nevztahuje ES schvalování typu, musí být na žádost oznámeného subjektu k dispozici dokumentace týkající se návrhu vah podle přílohy III.
- 3.5 Ověřování kontrolou a zkoušením každých vah
- 3.5.1 Všechny váhy se jednotlivě kontrolují a podrobují příslušným zkouškám stanoveným v příslušných harmonizovaných normách uvedených v čl. 6 odst. 1 nebo rovnocenným zkouškám s cílem ověřit v případech, kdy to připadá v úvahu, jejich shodu s typem popsáním v certifikátu ES přezkoušení typu a s požadavky této směrnice, které se na ně vztahují.
- 3.5.2 Oznámený subjekt opatří nebo dá opatřit svým identifikačním číslem každé váhy, u nichž byla prokázána shoda s požadavky, a vydá na základě provedených zkoušek písemný certifikát shody.
- 3.5.3 Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce musí být schopen na požádání předložit certifikáty shody vydané oznámeným subjektem.
4. ES ověřování každého jednotlivého výrobku
- 4.1 ES ověřování každého jednotlivého výrobku je postup, kterým výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství zajišťuje a prohlašuje, že váhy univerzálně konstruované pro zvláštní použití, pro něž byl vydán certifikát podle bodu 4.2, splňují požadavky této směrnice, které se na ně vztahují. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce opatří váhy označením shody „CE“ a vypracuje písemné prohlášení o shodě.
- 4.2 Oznámený subjekt váhy zkontroluje a provede příslušné zkoušky, stanovené v příslušných harmonizovaných normách uvedených v čl. 6 odst. 1 nebo rovnocenné zkoušky s cílem ověřit jejich shodu s příslušnými požadavky této směrnice.
- Oznámený subjekt opatří nebo dá opatřit svým identifikačním číslem každé váhy, u nichž byla prokázána shoda s požadavky, a vydá na základě provedených zkoušek písemný certifikát shody.
- 4.3 Účelem technické dokumentace týkající se návrhu vah podle přílohy III je umožnit posouzení shody s požadavky této směrnice a pochopení návrhu, výroby a fungování vah. Musí být k dispozici oznámenému subjektu.
- 4.4 Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce musí být schopen na požádání předložit certifikáty shody vydané oznámeným subjektem.
5. Společná ustanovení
- 5.1 ES prohlášení o shodě s typem (zabezpečování jakosti výroby), ES ověřování a ES ověřování každého jednotlivého výrobku mohou být provedeny u výrobce nebo na jakémkoliv jiném místě, pokud přeprava na místo používání nevyžaduje demontáž vah, pokud uvedení vah do provozu na místě používání nevyžaduje jejich montáž nebo jinou technickou instalační práci, která by mohla ovlivnit jejich provoz, a pokud je vzata v úvahu hodnota gravitačního zrychlení v místě uvedení do provozu nebo pokud tyto váhy nejsou citlivé na změny gravitačního zrychlení. Ve všech ostatních případech musí být tato ověřování provedena na místě používání vah.
- 5.2 Pokud jsou váhy citlivé na změny gravitace, postupy uvedené v bodě 5.1 mohou být provedeny ve dvou stupních, přičemž druhý stupeň zahrnuje všechny kontroly a zkoušky, jejichž výsledek je závislý na gravitaci, a první stupeň zahrnuje všechny ostatní kontroly a zkoušky. Druhý stupeň se provede na místě používání vah. Pokud členský stát stanovil na svém území gravitační zóny, pak výraz „na místě používání vah“ může být chápán ve smyslu „v gravitační zóně, ve které jsou váhy používány“.
- 5.2.1 Jestliže výrobce zvolil možnost uskutečňovat jeden z postupů uvedených v bodě 5.1 ve dvou fázích a jestliže tyto dvě fáze provádějí různé subjekty, musí být váhy, které prošly první fází, opatřeny identifikačním číslem oznámeného subjektu, který se této fáze účastnil.

- 5.2.2 Subjekt, který provedl první fázi postupu, vydá pro každé váhy certifikát obsahující nezbytné údaje pro identifikaci vah a specifikaci provedených kontrol a zkoušek.

Subjekt, který provádí druhou fázi postupu, uskuteční kontroly a zkoušky, které ještě nebyly provedeny.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce musí být schopen na požádání předložit certifikáty shody vydané oznámeným subjektem.

- 5.2.3 Výrobce, který se v prvním stupni rozhodl pro ES prohlášení o shodě s typem (zabezpečování jakosti výroby), může ve druhém stupni buď použít stejný postup, nebo se může rozhodnout pro ES ověřování.
- 5.2.4 Po ukončení druhé fáze jsou váhy opatřeny označením shody „CE“ spolu s identifikačním číslem oznámeného subjektu, který se druhé fáze účastnil.
-

PŘÍLOHA III

PROJEKTOVÁ DOKUMENTACE

Technická dokumentace musí srozumitelně vystihovat konstrukci, výrobu a funkci výrobku a umožňovat posouzení, zda výrobek vyhovuje požadavkům této směrnice.

Dokumentace musí v míře nezbytné pro posouzení obsahovat

- celkový popis typu,
 - koncepční návrh, výrobní výkresy a schémata součástí, dílčích sestav, obvodů atd.,
 - popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení výše uvedených dokumentů včetně fungování vah,
 - seznam harmonizovaných norem uvedených v čl. 6 odst. 1, které byly zcela nebo zčásti použity, a popisy řešení zvolených pro splnění základních požadavků tam, kde nebyly použity harmonizované normy uvedené v čl. 6 odst. 1,
 - výsledky konstrukčních výpočtů, zkoušek atd.,
 - protokoly o zkouškách,
 - certifikáty ES schválení typu a výsledky odpovídajících zkoušek na vahách obsahujících části identické s těmi, které byly použity při konstrukci.
-

PŘÍLOHA IV

OZNAČENÍ SHODY „CE“ A NÁPISY

1. Váhy podléhající ES postupům posuzování shody
 - 1.1 Tyto váhy musí být opatřeny
 - a) — označením shody „CE“ obsahujícím symbol „CE“ podle přílohy VI,
 - identifikačním číslem (identifikačními čísly) oznámeného subjektu (oznámených subjektů) provádějícího (provádějících) ES dozor nebo ES ověřování.

Výše uvedené označení a nápisy musí být na vahách umístěny zřetelně blízko sebe;

 - b) zelenou nálepkou ve tvaru čtverce o rozměrech nejméně 12,5 mm × 12,5 mm, opatřenou velkým písmenem „M“, černě vtištěným;
 - c) následujícími nápisy:
 - číslem certifikátu ES schválení typu, pokud existuje,
 - značkou nebo názvem výrobce,
 - třídou přesnosti umístěnou v oválu nebo mezi dvěma horizontálními úsečkami spojenými dvěma polokružnicemi,
 - horní mezí váživosti ve tvaru Max ...,
 - dolní mezí váživosti ve tvaru Min ...,
 - ověřovacím dílkem ve tvaru e = ...,
 - poslední dvojčíslí roku, v němž byl výrobek opatřen označením shody „CE“,
- popř. dále:
- výrobním číslem,
 - identifikační známkou na každé jednotce, pokud se váhy skládají z oddělených, ale propojených jednotek,
 - dílkem stupnice, pokud se liší od e, ve tvaru d = ...,
 - horní mezí přičítacího tárovacího zařízení ve tvaru T = + ...,
 - horní mezí odčítacího tárovacího zařízení, pokud je různá od Max, ve tvaru T = - ...,
 - dílkem tárovacího zařízení, pokud se liší od d, ve tvaru d_T = ...,
 - nosností, pokud se liší od Max, ve tvaru Lim ...,
 - speciálními teplotními mezemi ve tvaru °C / ... °C,
 - poměrem mezi nosičem zatížení a zatížením.

- 1.2 Váhy musí být příslušně upraveny pro umístění označení shody „CE“ nebo nápisů. Nesmí být možné značku a nápisy odstranit bez jejich poškození a tato značka a nápisy musí být viditelné v běžné provozní poloze vah.
- 1.3 Tam, kde je použit štítek s údaji, musí být možné tento štítek zaplombovat, pokud jej však nelze sejmout bez jeho zničení. Pokud je štítek zaplombovatelný, musí být možné na něj umístit kontrolní značku.
- 1.4 Nápisy Max, Min, e, d musí být také uvedeny v blízkosti místa, kde jsou zobrazeny výsledky, pokud tam již nejsou umístěny.
- 1.5 Každé zařízení na měření zátěže, které je připojeno nebo může být připojeno k jednomu nebo více nosičům zatížení, musí být opatřeno odpovídajícími nápisy, které se vztahují k těmto nosičům zatížení.

2. Ostatní váhy

Ostatní váhy musí být opatřeny

- značkou nebo názvem výrobce,
- horní mezí váživosti ve tvaru Max ...

Tyto váhy nesmějí být opatřeny nálepkami uvedenými v bodě 1.1 písm. b).

3. Symbol omezeného používání podle článku 13

Tento symbol sestává z velkého písmene „M“ černě vytištěného na červeném čtvercovém pozadí o délce strany minimálně 25 mm, se dvěma protínajícími se úhlopříčkami tvořícími kříž.

PŘÍLOHA V

Minimální kritéria, která členské státy uplatňují při jmenování subjektů pro provádění úkolů vztahujících se k postupům uvedeným v článku 9

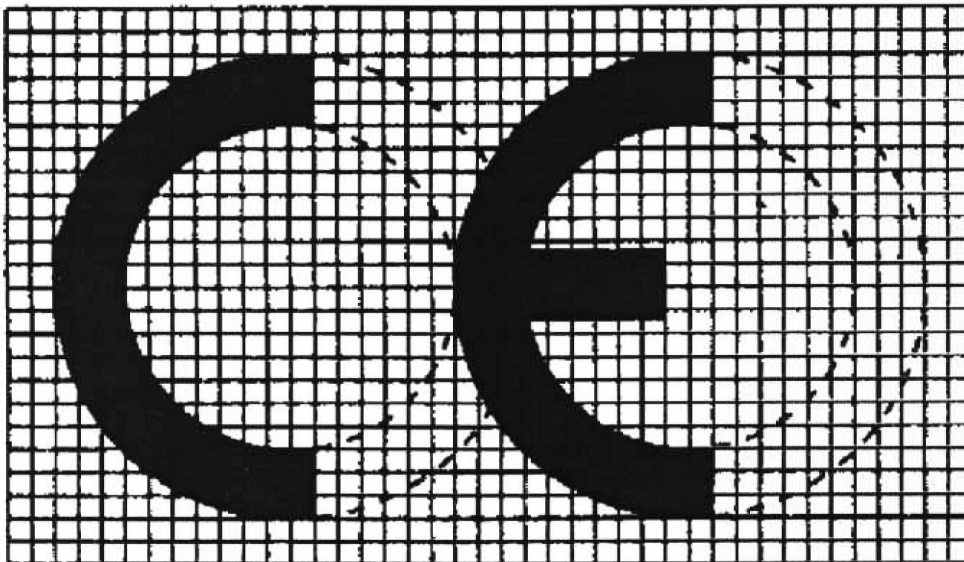
1. Subjekty musí mít k dispozici potřebné zaměstnance, prostředky a vybavení.
2. Zaměstnanci subjektů musí být odborně způsobilí a profesně důvěryhodní.
3. Subjekty musí při provádění zkoušek, přípravě zpráv, vydávání certifikátů a dozoru požadovaných touto směrnicí pracovat nezávisle na všech kruzích, skupinách nebo osobách majících přímý nebo nepřímý zájem na vahách s neautomatickou činností.
4. Zaměstnanci subjektů musí zachovávat služební tajemství.
5. Subjekty musí uzavřít pojištění odpovědnosti osob, pokud tuto odpovědnost nepřevzal stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Plnění podmínek uvedených v bodech 1 a 2 pravidelně ověřují členské státy.

PŘÍLOHA VI

OZNAČENÍ SHODY „CE“

— Označení shody „CE“ se skládá z iniciál „CE“ v tomto tvaru:

— Pokud je označení shody „CE“ zmenšeno nebo zvětšeno, musí být zachovány vzájemné poměry dané mřížkou na výše uvedeném obrázku.

— Jednotlivé části označení shody „CE“ musí mít zásadně stejnou výšku, která nesmí být menší než 5 mm.

PŘÍLOHA VII

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následná změna

(uvedené v článku 17)

Směrnice Rady 90/384/EHS
(Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 1)

Směrnice Rady 93/68/EHS
(Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1)

Pouze čl. 1 bod 7 a článek 8

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 17)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
90/384/EHS	30. června 1992	1. ledna 1993 ⁽¹⁾
93/68/EHS	30. června 1994	1. ledna 1995 ⁽²⁾

(¹) V souladu s čl. 15 odst. 3 směrnice 90/384/EHS členské státy povolují v období deseti let ode dne uplatnění právních a správních předpisů přijatých členskými státy k provedení uvedené směrnice do vnitrostátního práva uvádění na trh nebo do provozu vah, které jsou ve shodě s předpisy platnými před 1. lednem 1993.

(²) V souladu s čl. 14 odst. 2 směrnice 93/68/EHS: „Členské státy umožní do 1. ledna 1997 uvádět na trh a do provozu výrobky, které jsou v souladu se způsobem označování platným před 1. lednem 1995.“

PŘÍLOHA VIII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 90/384/EHS	Tato směrnice
5. bod odůvodnění, poslední věta	Čl. 2 bod 3
Čl. 1 odst. 1 první pododstavec	Čl. 2 bod 1
Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 2 bod 2
Čl. 1 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2 větě	Čl. 1 odst. 2 větě
Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod 1	Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod i)
Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod 2	Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod ii)
Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod 3	Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod iii)
Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod 4	Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod iv)
Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod 5	Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod v)
Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod 6	Čl. 1 odst. 2 písm. a) bod vi)
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 odst. 2 písm. b)
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Článek 4	Článek 5
Článek 5	Článek 6
Čl. 6 první pododstavec první věta	Čl. 7 první pododstavec
Čl. 6 první pododstavec druhá věta	Čl. 7 druhý pododstavec
Čl. 6 druhý pododstavec	Čl. 7 třetí pododstavec
Článek 7	Článek 8
Čl. 8 odst. 1 a 2	Čl. 9 odst. 1 a 2
Čl. 8 odst. 3 písm. a)	Čl. 9 odst. 3 první pododstavec
Čl. 8 odst. 3 písm. b)	Čl. 9 odst. 3 druhý pododstavec
Článek 9	Článek 10
Článek 10	Článek 11
Článek 11	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 13	Článek 14
Čl. 14 první věta	Čl. 15 první pododstavec
Čl. 14 druhá věta	Čl. 15 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 1 až 3	—
Čl. 15 odst. 4	Článek 16
Čl. 15 odst. 5	—
—	Článek 17
—	Článek 18
Článek 16	Článek 19
Přílohy I až VI	Přílohy I až VI
—	Příloha VII
—	Příloha VIII

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/38/ES

ze dne 6. května 2009

o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 137 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ve směrnici Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství ⁽³⁾ má být provedeno několik podstatných změn. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedená směrnice měla být přepracována.

(2) V souladu s článkem 15 směrnice 94/45/ES Komise přezkoumala po konzultaci s členskými státy a sociálními partnery na evropské úrovni způsoby uplatňování uvedené směrnice a zejména posoudila, zda jsou prahy počtu zaměstnanců odpovídající, s cílem navrhnout vhodné a potřebné změny.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 4. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 254, 30.9.1994, s. 64.

(3) Po konzultaci s členskými státy a sociálními partnery na evropské úrovni Komise dne 4. dubna 2000 předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování směrnice 94/45/ES.

(4) V souladu s čl. 138 odst. 2 Smlouvy konzultovala Komise se sociálními partnery na úrovni Společenství otázku možného zaměření akce Společenství v této oblasti.

(5) Po této konzultaci Komise považovala akci Společenství za účelnou a znovu konzultovala se sociálními partnery na úrovni Společenství obsah zamýšleného návrhu v souladu s čl. 138 odst. 3 Smlouvy.

(6) Po této druhé fázi projednávání sociální partneři Komise neinformovali o svém společném úmyslu zahájit postup, který by mohl vést k uzavření dohody podle čl. 138 odst. 4 Smlouvy.

(7) Je nezbytné modernizovat právní předpisy Společenství v oblasti informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci na nadnárodní úrovni s cílem zajistit účinnost práv zaměstnanců na informování a projednání na nadnárodní úrovni, zvýšit podíl zřízených evropských rad zaměstnanců při současném zajištění soustavného dodržování stávajících dohod, vyřešit problémy, které byly zjištěny v oblasti praktického uplatňování směrnice 94/45/ES, odstranit právní nejistotu, jež je způsobena některými ustanoveními uvedené směrnice nebo absencí některých ustanovení, a zajistit lepší propojení právních nástrojů Společenství v oblasti informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci.

(8) Podle článku 136 Smlouvy je jedním z cílů Společenství a členských států podpora sociálního dialogu.

(9) Tato směrnice je součástí rámce Společenství, jehož cílem je podpořit a doplnit opatření členských států v oblasti informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci. Tento rámec by měl omezit na minimum zátěž podniků nebo závodů a přitom zaručit účinný výkon příznaných práv.

- (10) Fungování vnitřního trhu zahrnuje proces spojování podniků, přeshraničních fúzí, převzetí a vzniku společných podniků, a vede tedy ke vzniku nadnárodních podniků a skupin podniků. K zajištění harmonického rozvoje hospodářských činností je nezbytné, aby podniky a skupiny podniků působící ve více členských státech informovaly zástupce těch svých zaměstnanců, jichž se podniková rozhodnutí týkají, a projednávaly je s nimi.
- (11) Postupy informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci podle právních předpisů a zvyklostí členských států často nejsou přizpůsobeny nadnárodní struktuře subjektu, který přijímá rozhodnutí týkající se zaměstnanců. Tento stav může vést k nerovnému zacházení se zaměstnanci, kterých se rozhodnutí týká, v rámci stejného podniku nebo skupiny podniků.
- (12) Musí být přijata vhodná opatření, aby zaměstnanci podniků nebo skupin podniků působících na úrovni Společenství byli o rozhodnutích, která se jich týkají a která jsou přijímána v jiném členském státě, než ve kterém jsou zaměstnáni, řádně informováni a tato rozhodnutí s nimi byla řádně projednána.
- (13) K zajištění řádného informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci podniků nebo skupin podniků, které působí ve více členských státech, je třeba zřídit evropské rady zaměstnanců nebo vytvořit jiné vhodné nadnárodní postupy informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci.
- (14) Postupy informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci je třeba vymezit a provádět tak, aby byla zajištěna jejich účinnost vzhledem k ustanovením této směrnice. Informování evropské rady zaměstnanců a projednání s ní by jí za tímto účelem měly umožnit poskytnout podniku včas stanovisko, aniž by se zpochybnila přizpůsobivost podniku. Pouze dialog vedený na úrovni, na níž jsou formulovány hlavní směry činnosti, a účinná účast zástupců zaměstnanců umožňují předjímat a zvládat změnu.
- (15) Zaměstnancům a jejich zástupcům musí být zaručeno informování a projednání na příslušné úrovni vedení a zastoupení s ohledem na předmět jednání. Za tímto účelem musí být pravomoc a působnost evropské rady zaměstnanců odlišeny od pravomoci a působnosti vnitrostátních orgánů zastupujících zaměstnance a musí být omezeny na řešení nadnárodních otázek.
- (16) Nadnárodní povaha určité otázky by měla být určena tím, že se zohlední jak rozsah jejích případných dopadů, tak úroveň vedení a zastoupení, které vyžaduje. Za tímto účelem se za nadnárodní považují otázky, které se týkají podniku nebo skupiny podniků jako celku nebo alespoň dvou členských států. Patří sem otázky, které bez ohledu na počet zúčastněných členských států mají význam pro evropské zaměstnance v souvislosti s rozsahem svých případných účinků nebo které se týkají převodu činností mezi členskými státy.
- (17) Je proto nezbytné výlučně pro účely této směrnice vymezit pojem „řídící podnik“, aniž je dotčeno vymezení pojmů „skupina podniků“ a „dominantní vliv“ v jiných předpisech.
- (18) Postupy informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci podniků nebo skupin podniků působících ve dvou nebo více členských státech musí zahrnovat všechny závody nebo popřípadě všechny podniky skupiny umístěné v členských státech nezávisle na tom, zda se ústřední vedení podniku, nebo jedná-li se o skupinu, ústřední vedení řídicího podniku nachází na území členských států.
- (19) V souladu se zásadou autonomie stran určují zástupci zaměstnanců a vedení podniku nebo řídicího podniku skupiny vzájemnou dohodou povahu, složení, pravomoci, způsob fungování, řízení a finanční zdroje evropské rady zaměstnanců nebo jiných postupů informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci tak, aby odpovídaly konkrétním okolnostem.
- (20) V souladu se zásadou subsidiarity přísluší členským státům určovat, kdo jsou zástupci zaměstnanců, a zejména stanovit, pokud to považují za vhodné, vyvážené zastoupení různých kategorií zaměstnanců.
- (21) Je třeba vyjasnit pojmy informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v souladu s vymezeními pojmů v novějších směrniciích z této oblasti a s těmi, která se uplatňují ve vnitrostátním rámci, s cílem posílit účinnost dialogu na nadnárodní úrovni, umožnit odpovídající propojení dialogu na vnitrostátní a nadnárodní úrovni a zajistit právní jistotu nezbytnou pro uplatňování této směrnice.
- (22) Je třeba, aby vymezení pojmu „informování“ zohlednilo cíl přiměřeného posouzení, které provádějí zástupci zaměstnanců, jenž vyžaduje, aby se informování uskutečnilo v době, způsobem a s obsahem, které jsou vhodné, aniž by byl zpomalen postup rozhodování v podnicích.

- (23) Je třeba, aby vymezení pojmu „projednání“ zohlednilo cíl možnosti vyjádření stanoviska, které bude užitečné při přijímání rozhodnutí, což vyžaduje, aby se projednání uskutečnilo v době, způsobem a s obsahem, které jsou vhodné.
- (24) Ustanovení této směrnice o informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci musí v podniku nebo v řídicím podniku skupiny, jehož ústřední vedení je umístěno mimo území členských států, provést zástupce podniku v členském státě, který je popřípadě jmenován, nebo není-li určen, závod nebo řízený podnik zaměstnávající největší počet zaměstnanců v členských státech.
- (25) Povinnosti podniku nebo skupiny podniků při předávání informací nezbytných k zahájení jednání musí být stanoveny tak, aby mohli zaměstnanci určit, zda podnik nebo skupina podniků, ve kterých pracují, jsou podnikem nebo skupinou podniků působícími na úrovni Společenství, a navázat kontakty nezbytné pro sestavení žádosti o zahájení jednání.
- (26) Zvláštní vyjednávací výbor musí vyváženě zastupovat zaměstnance z jednotlivých členských států. Zástupci zaměstnanců musí být schopni spolupracovat na tvorbě postojů k jednáním s ústředním vedením.
- (27) Je třeba uznat úlohu, kterou mohou sehrát uznané odborové organizace při jednání o dohodách o zřízení evropských rad zaměstnanců nebo při novém sjednání těchto dohod jakožto opora zástupců zaměstnanců, kteří o tuto oporu žádají. Příslušné odborové a zaměstnavatelské organizace uznané za sociální partnery na evropské úrovni jsou informovány o zahájení jednání, aby mohly sledovat zřizování dalších evropských rad zaměstnanců a podporovat osvědčené postupy. Uznané příslušné evropské odborové organizace a evropské organizace zaměstnavatelů jsou takové organizace sociálních partnerů, se kterými Komise konzultuje v souladu s článkem 138 Smlouvy. Komise aktualizuje a zveřejňuje seznam těchto organizací.
- (28) Dohody, které upravují zřizování a fungování evropských rad zaměstnanců, musí obsahovat ustanovení týkající se jejich změny, vypovězení nebo nového sjednání v případě, kdy je to nezbytné, zejména mění-li se rozsah nebo struktura podniku či skupiny podniků.
- (29) Uvedené dohody musí stanovovat způsoby propojení mezi vnitrostátní a nadnárodní úrovní informování zaměstnanců a projednání s nimi, které budou přizpůsobeny zvláštním podmínkám v podniku nebo skupině podniků. Tyto způsoby musí být vymezeny s ohledem na příslušné pravomoci a oblasti působnosti orgánů zastupujících zaměstnance, zejména pokud jde o předjímání změn a jejich řízení.
- (30) Za účelem koordinace a vyšší účinnosti pravidelné činnosti evropské rady zaměstnanců a rovněž informování a projednání v co nejkratší době za výjimečných okolností musí uvedené dohody v případě potřeby stanovit zřízení a fungování užšího výboru.
- (31) Zástupci zaměstnanců se mohou rozhodnout, že nepožádají o zřízení evropské rady zaměstnanců, nebo se zúčastněné strany mohou dohodnout na jiných postupech nadnárodního informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci.
- (32) Je vhodné stanovit určitá podpůrná pravidla, která se použijí, rozhodnou-li o tom strany nebo pokud ústřední vedení odmítne zahájit jednání nebo nedojde-li při něm k dohodě.
- (33) Za účelem řádného výkonu své zastupitelské úlohy a zajištění užitečnosti evropské rady zaměstnanců musí zástupci zaměstnanců podávat zprávy zaměstnancům, které zastupují, a musí mít možnost absolvovat školení, které potřebují.
- (34) Je vhodné stanovit, že zástupci zaměstnanců jednající v rámci této směrnice požívají při výkonu svých funkcí stejnou ochranu a záruky jako zástupci zaměstnanců podle právních předpisů nebo zvyklostí země, ve které jsou zaměstnání. Nesmějí být na základě legitimního výkonu své činnosti diskriminováni a musí požívat přiměřenou ochranu před propuštěním a jinými sankcemi.
- (35) Nebudou-li plněny povinnosti stanovené v této směrnici, musí členské státy přijmout vhodná opatření.
- (36) V souladu s obecnými zásadami práva Společenství by se při porušení povinností vyplývajících z této směrnice měla použít správní nebo soudní řízení, včetně sankcí, které jsou účinné, odrazující a přiměřené závažnosti porušení povinnosti.

- (37) Z důvodu účinnosti, celistvosti a právní jistoty je zapotřebí propojení mezi směnicemi a úrovněmi informování zaměstnanců a projednání s nimi, které jsou stanoveny právními předpisy Společenství i vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi. Přednost musí být dána jednání o způsobech takového propojení v každém podniku nebo skupině podniků. Není-li v této souvislosti uzavřena dohoda a jsou-li zamýšlena rozhodnutí, která by způsobila závažné změny v organizaci práce nebo ve smluvních vztazích, musí být tento proces proveden současně na vnitrostátní i evropské úrovni, a to s ohledem na pravomoci a působnost orgánů zastupujících zaměstnance. Stanovisky evropské rady zaměstnanců by neměla být dotčena způsobilost ústředního vedení vést nezbytná jednání v časovém sledu stanoveném vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi. Vnitrostátní právní předpisy nebo zvyklosti je případně nutné přizpůsobit tak, aby evropská rada zaměstnanců mohla být v případě potřeby informována před nebo současně s vnitrostátními orgány zastupujícími zaměstnance, aniž by byla snížena obecná úroveň ochrany zaměstnanců.
- (38) Touto směrnicí by neměly být dotčeny postupy informování a projednání stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství⁽¹⁾, ani zvláštní postupy stanovené v článku 2 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění⁽²⁾, ani článek 7 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů⁽³⁾.
- (39) Je vhodné poskytnout zvláštní zacházení podnikům a skupinám podniků působícím na úrovni Společenství, ve kterých ke dni 22. září 1996 platila dohoda, která se vztahuje na všechny zaměstnance a upravuje nadnárodní informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci.
- (40) Dojde-li k podstatným změnám ve struktuře podniku nebo skupiny podniků, například v případě sloučení, akvizice nebo rozdělení, musí být stávající evropská rada zaměstnanců či evropské rady zaměstnanců přizpůsobeny. Toto přizpůsobení se musí přednostně uskutečnit podle ustanovení platné dohody, pokud je tato ustanovení umožňují. Není-li tomu tak a je-li podána žádost, která stanoví potřebu takového postupu, zahájí se jednání o nové dohodě, jehož se musí zúčastnit členové stávající evropské rady či stávajících evropských rad zaměstnanců. Za účelem umožnění informování zaměstnanců a projednání s nimi během často rozhodujícího období změny struktury musí mít stávající evropská rada zaměstnanců či evropské rady zaměstnanců možnost pokračovat v práci, popřípadě způsob práce přizpůsobit, dokud není uzavřena nová dohoda. Při podpisu nové dohody musí být dříve zřízené rady rozpuštěny a dohody, které je zřizují, ukončeny nezávisle na svých ustanoveních o platnosti nebo vypovězení.
- (41) S výhradou použití tohoto ustanovení o přizpůsobení by mělo být umožněno, aby platné dohody zůstaly v platnosti a nemusely být povinně nově sjednávány, není-li to nezbytné. Je třeba stanovit, že na dohody uzavřené přede dnem 22. září 1996 podle čl. 13 odst. 1 směrnice 94/45/ES nebo podle čl. 3 odst. 1 směrnice 97/74/ES⁽⁴⁾ by se během doby jejich platnosti neměly vztahovat povinnosti vyplývající z této směrnice. Dále tato směrnice nezakládá obecnou povinnost znovu sjednat dohody uzavřené podle článku 6 směrnice 94/45/ES v období mezi dnem 22. září 1996 a dnem 5. června 2011.
- (42) K dosažení účelu této směrnice musí být evropská rada zaměstnanců zřízená bez dohody mezi stranami informována a musí s ní být projednána činnost podniku nebo skupiny podniků, aby mohla odhadnout možné dopady na zájmy zaměstnanců nejméně ze dvou členských států, aniž je dotčena možnost stran dohodnout se jinak. Z tohoto důvodu musí být podnik nebo řídicí podnik povinen sdělovat zástupcům zaměstnanců obecné informace týkající se zájmu zaměstnanců, jakož i informace týkající se konkrétněji těch hledisek činnosti podniku nebo skupiny podniků, jež se týkají zájmů zaměstnanců. Evropská rada zaměstnanců musí mít možnost podat na závěr schůzky své stanovisko.
- (43) O některých rozhodnutích s výrazným dopadem na zájmy zaměstnanců je třeba co nejdříve informovat zástupce zaměstnanců a projednat je se zástupci zaměstnanců.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 97/74/ES ze dne 15. prosince 1997, kterou se oblast působnosti směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství rozšiřuje na Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 22).

- (44) Obsah podpůrných pravidel, která se uplatňují v případě, že neexistuje dohoda, a kterými se lze řídit během jednání, musí být vyjasněn a přizpůsoben vývoji potřeb a praxe týkajících se oblasti nadnárodního informování a projednání. Je třeba odlišit témata, která musí být předmětem informování, od témat, která musí být s evropskou radou zaměstnanců také projednána, což zahrnuje možnost obdržet odůvodněnou odpověď na jakékoli vyjádřené stanovisko. Aby užší výbor mohl zastávat nezbytnou koordinační úlohu a účinně řešit výjimečné okolnosti, musí být složen nejvýše z pěti členů a být schopen pravidelně se usnášet.
- (45) Jelikož cíle této směrnice, totiž zlepšení práva zaměstnanců na informování a na projednávání v podnicích a ve skupinách podniků působících na úrovni Společenství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (46) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zejména zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie. Jejím cílem je zejména zajistit úplné uznání práv zaměstnanců nebo jejich zástupců na včasné informování a projednání na příslušné úrovni v případech a za podmínek stanovených právem Společenství a vnitrostátním právem a zvyklostmi (článek 27 Listiny základních práv Evropské unie).
- (47) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezmeněná ustanovení zakládají předchozí směrnice.
- (48) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (49) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy II,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Cílem této směrnice je zdokonalit právo na informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích a skupinách podniků působících na úrovni Společenství.

2. Za tímto účelem se v každém podniku a v každé skupině podniků působících na úrovni Společenství, je-li podána žádost postupem podle čl. 5 odst. 1, zřizuje evropská rada zaměstnanců nebo postup informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci s cílem informovat tyto zaměstnance a jednat s nimi. Postupy informování a projednání musí být vymezeny a prováděny tak, aby byla zajištěna jejich účinnost a aby bylo umožněno účinné rozhodování podniků nebo skupiny podniků.

3. Informování zaměstnanců a projednání s nimi se uskutečňují na náležité úrovni vedení a zastoupení s ohledem na předmět jednání. Za tímto účelem jsou pravomoc evropské rady zaměstnanců a rozsah postupů informování zaměstnanců a projednání s nimi v působnosti této směrnice omezeny na nadnárodní otázky.

4. Za nadnárodní se považují otázky, které se týkají podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství jako celku nebo alespoň dvou podniků či závodů podniku nebo skupiny podniků nacházejících se ve dvou členských státech.

5. Odchylně od odstavce 2, zahrnuje-li skupina podniků působící na úrovni Společenství podle čl. 2 odst. 1 písm. c) jeden nebo více podniků nebo skupin podniků, které jsou podniky nebo skupinami podniků působícími na úrovni Společenství podle čl. 2 odst. 1 písm. a) nebo c), zřizuje se evropská rada zaměstnanců na úrovni skupiny, nestanoví-li dohoda podle článku 6 jinak.

6. Nestanoví-li dohody podle článku 6 širší oblast působnosti, vztahují se pravomoci a působnost evropských rad zaměstnanců a postupy informování zaměstnanců a projednání s nimi zavedené k dosažení cíle podle odstavce 1 v případě podniku působícího na úrovni Společenství na všechny závody umístěné v členských státech a v případě skupiny podniků působící na úrovni Společenství na všechny podniky této skupiny umístěné v členských státech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

7. Členské státy mohou stanovit, že se tato směrnice nevztahuje na posádky obchodního loďstva.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „podnikem působícím na úrovni Společenství“ podnik zaměstnávající alespoň 1 000 zaměstnanců v členských státech a alespoň 150 zaměstnanců v každém z nejméně dvou členských států;

b) „skupinou podniků“ řídicí podnik a řízené podniky;

c) „skupinou podniků působících na úrovni Společenství“ skupina podniků, která má tyto vlastnosti:

— zaměstnává alespoň 1 000 zaměstnanců v členských státech,

— zahrnuje alespoň dva podniky-členy skupiny v různých členských státech

a

— alespoň jeden podnik-člen skupiny zaměstnává alespoň 150 zaměstnanců v členském státě a jiný podnik-člen skupiny zaměstnává alespoň 150 zaměstnanců v jiném členském státě;

d) „zástupci zaměstnanců“ zástupci zaměstnanců podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí;

e) „ústředním vedením“ ústřední vedení podniku působícího na úrovni Společenství nebo, v případě skupiny podniků působící na úrovni Společenství, řídicího podniku;

f) „informováním“ předávání údajů zaměstnavatelem zástupcům zaměstnanců, aby se mohli seznámit s projednávaným tématem a posoudit je; informace musí být poskytovány v době, způsobem a s obsahem, které jsou vhodné k tomu, aby zástupci zaměstnanců mohli důkladně posoudit možný dopad projednávané záležitosti a případně se připravit na projednání s příslušným orgánem daného podniku nebo dané skupiny podniků působících na úrovni Společenství;

g) „projednáním“ navázání dialogu a výměna názorů mezi zástupci zaměstnanců a ústředním vedením nebo jinou lépe odpovídající úrovní vedení, a to v době, způsobem a s obsahem, které umožní zástupcům zaměstnanců vyjádřit v přiměřené lhůtě a na základě poskytnutých informací stanovisko k navrženým opatřením, jež jsou předmětem projednání, které může být zohledněno v rámci podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství, aniž je dotčena odpovědnost vedení;

h) „evropskou radou zaměstnanců“ rada zřízená v souladu s čl. 1 odst. 2 nebo v souladu s přílohou I za účelem informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci;

i) „zvláštním vyjednávacím výborem“ výbor zřízený podle čl. 5 odst. 2 pro jednání s ústředním vedením o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo o vytvoření postupu informování zaměstnanců a projednání s nimi podle čl. 1 odst. 2.

2. Pro účely této směrnice se prahy počtu zaměstnanců určují podle průměrného počtu zaměstnanců, včetně zaměstnanců na zkrácený pracovní úvazek, zaměstnaných během posledních dvou let, vypočítaného podle vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí.

Článek 3

Vymezení pojmu „řídicí podnik“

1. Pro účely této směrnice se „řídicím podnikem“ rozumí podnik, který může vykonávat dominantní vliv v jiném podniku („řízený podnik“), například v důsledku vlastnictví, finanční účasti nebo předpisů, které jej upravují.

2. Schopnost vykonávat dominantní vliv vzniká, není-li prokázán opak, pokud podnik přímo nebo nepřímo ve vztahu k jinému podniku

a) drží většinu upsaného základního kapitálu podniku;

b) disponuje většinou hlasovacích práv spojených s podíly vydanými podnikem

nebo

c) může jmenovat více než polovinu členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů podniku.

3. Pro účely odstavce 2 zahrnují práva řídicího podniku týkající se hlasování a jmenování i práva všech ostatních řízených podniků a práva všech osob nebo subjektů, které jednají vlastním jménem, ale na účet řídicího podniku nebo jiného řízeného podniku.

4. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 není podnik „řídicím podnikem“ jiného podniku, ve kterém drží podíl, je-li společností uvedenou v čl. 3 odst. 5 písm. a) nebo c) nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků⁽¹⁾.

5. Za dominantní vliv se nepovažuje vliv vzniklý pouze z důvodu, že zmocněná osoba vykonává své funkce na základě práva členského státu upravujícího likvidaci, konkurs, platební neschopnost, zastavení plateb, vyrovnání nebo obdobná řízení.

6. Pro určení, zda je podnik řídicím podnikem, je rozhodné právo členského státu, kterým se podnik řídí.

Pokud právo, kterým se podnik řídí, není právem členského státu, použije se právo členského státu, na jehož území je umístěn zástupce podniku, nebo není-li určen, právo členského státu, na jehož území je umístěno ústřední vedení podniku skupiny, který zaměstnává nejvyšší počet zaměstnanců.

7. Vyhovují-li v případě kolize právních předpisů při použití odstavce 2 jednomu nebo více kritériím stanoveným v odstavci 2 dva nebo více podniků jedné skupiny, považuje se za řídicí podnik ten, který splňuje kritérium uvedené v odst. 2 písm. c), aniž je dotčena možnost prokázat, že dominantní vliv může vykonávat jiný podnik.

ODDÍL II

ZŘÍZENÍ EVROPSKÉ RADY ZAMĚSTNANCŮ NEBO VYTVOŘENÍ POSTUPU INFORMOVÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ A PROJEDNÁNÍ S NIMI

Článek 4

Odpovědnost za zřízení evropské rady zaměstnanců nebo za vytvoření postupu informování zaměstnanců a projednání s nimi

1. Za vytvoření podmínek a prostředků nezbytných ke zřízení evropské rady zaměstnanců nebo k vytvoření postupu informování a projednání podle čl. 1 odst. 2 v podniku nebo

skupině podniků působících na úrovni Společenství odpovídá ústřední vedení.

2. Není-li ústřední vedení umístěno v některém členském státě, nese odpovědnost podle odstavce 1 zástupce ústředního vedení v členském státě, kterého je popřípadě třeba jmenovat.

Není-li takový zástupce jmenován, nese odpovědnost podle odstavce 1 vedení závodu nebo podniku skupiny, který zaměstnává nejvyšší počet zaměstnanců v některém členském státě.

3. Pro účely této směrnice se zástupce či zástupci nebo, nejsou-li jmenováni, vedení podle odst. 2 druhého pododstavce považují za ústřední vedení.

4. Vedení každého podniku, který je součástí skupiny podniků působících na úrovni Společenství, a ústřední vedení nebo vedení považované ve smyslu odst. 2 druhého pododstavce za ústřední vedení, podniku či skupiny podniků působících na úrovni Společenství odpovídají za získávání informací nezbytných k zahájení jednání podle článku 5, zejména informací, které se vztahují ke struktuře podniku nebo skupiny podniků a k jejich zaměstnancům, a za jejich předávání stranám, jež jsou dotčeny uplatňováním této směrnice. Tato povinnost se týká zejména informace o počtu zaměstnanců uvedeném v čl. 2 odst. 1 písm. a) a c).

Článek 5

Zvláštní vyjednávací výbor

1. K dosažení cíle stanoveného v čl. 1 odst. 1 zahájí ústřední vedení jednání o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo o vytvoření postupu informování a projednání z vlastního podnětu nebo na písemnou žádost alespoň sta zaměstnanců nebo jejich zástupců alespoň ze dvou podniků nebo závodů umístěných alespoň ve dvou členských státech.

2. K tomuto účelu se zřizuje zvláštní vyjednávací výbor podle těchto obecných zásad:

a) způsob volby nebo jmenování členů zvláštního vyjednávacího výboru, kteří mají být zvoleni nebo jmenováni na jejich území, určí členské státy.

Členské státy stanoví, že zaměstnanci podniků nebo závodů, ve kterých nejsou nezávisle na vůli zaměstnanců jejich zástupci, mají právo sami si zvolit nebo jmenovat členy zvláštního vyjednávacího výboru.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Druhým pododstavcem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy nebo zvyklosti, které stanoví práh pro vytvoření orgánu zastupujícího zaměstnance;

b) členové zvláštního vyjednávacího výboru jsou voleni nebo jmenováni v poměru k počtu zaměstnanců zaměstnaných v každém členském státě podnikem nebo skupinou podniků působících na úrovni Společenství tak, že se každému členskému státu přidělí jedno křeslo na podíl zaměstnaných v tomto členském státě, který se rovná 10 % počtu zaměstnanců zaměstnaných ve všech členských státech dohromady nebo zlomku tohoto podílu;

c) složení zvláštního vyjednávacího výboru a zahájení jednání jsou oznámeny ústřednímu vedení, místnímu vedení a příslušným evropským organizacím zaměstnanců a zaměstnavatelů.

3. Úkolem zvláštního vyjednávacího výboru je písemnou dohodou s ústředním vedením stanovit oblast činnosti, složení, pravomoci a funkční období evropské rady zaměstnanců nebo evropských rad zaměstnanců nebo způsoby vytvoření postupu informování zaměstnanců a projednání s nimi.

4. Ústřední vedení svolá za účelem uzavření dohody podle článku 6 schůzi se zvláštním vyjednávacím výborem. Uvědomí o tom místní vedení.

Zvláštní vyjednávací výbor je oprávněn sejít se před každou schůzí s ústředním vedením a po ní bez účasti představitelů ústředního vedení, k čemuž použije nezbytné komunikační nástroje.

Zvláštnímu vyjednávacímu výboru mohou být na jeho žádost při jednáních nápomocni odborníci podle jeho výběru, kterými mohou být i zástupci příslušných uznaných odborových svazů na úrovni Společenství. Tito odborníci a zástupci odborových svazů se mohou na žádost zvláštního vyjednávacího výboru účastnit jednání jako poradci.

5. Zvláštní vyjednávací výbor může nejméně dvěma třetiny hlasů rozhodnout, že jednání podle odstavce 4 nezahájí nebo již zahájená jednání ukončí.

Toto rozhodnutí ukončuje postup směřující k uzavření dohody podle článku 6. Pokud je toto rozhodnutí přijato, ustanovení přílohy I se nepoužijí.

Nová žádost o svolání zvláštního vyjednávacího výboru může být podána nejdříve dva roky po zmíněném rozhodnutí, nestanoví-li dotyčné strany lhůtu kratší.

6. Náklady související s jednáním podle odstavců 3 a 4 nese ústřední vedení, aby umožnilo zvláštnímu vyjednávacímu výboru plnit jeho úkol náležitým způsobem.

Členské státy mohou při zachování této zásady stanovit rozpočtová pravidla pro fungování zvláštního vyjednávacího výboru. Mohou zejména omezit úhradu nákladů pouze na jednoho odborníka.

Článek 6

Obsah dohody

1. Ústřední vedení a zvláštní vyjednávací výbor jednají v duchu spolupráce, aby dosáhly dohody o podrobných způsobech provádění informování zaměstnanců a projednání s nimi uvedených v čl. 1 odst. 1.

2. Aniž je tím dotčena autonomie stran, stanoví písemně vyhotovená dohoda podle odstavce 1 mezi ústředním vedením a zvláštním vyjednávacím výborem

a) podniky, jež jsou členy skupiny podniků působící na úrovni Společenství, nebo závody podniku působícího na úrovni Společenství, na které se dohoda vztahuje;

b) složení evropské rady zaměstnanců, počet členů, rozdělení křesel, které umožní co nejlépe zohlednit potřebu vyrovnaného zastoupení zaměstnanců podle činností, kategorií zaměstnanců a pohlaví, a funkční období;

c) úkoly a postup informování evropské rady zaměstnanců a projednání s ní a také způsoby propojení mezi informováním evropské rady zaměstnanců a projednáním s ní na jedné straně a informováním vnitrostátních orgánů zastupujících zaměstnance a projednáním s nimi na straně druhé v souladu se zásadami stanovenými v čl. 1 odst. 3;

d) místo, četnost a trvání schůzí evropské rady zaměstnanců;

e) případně složení, podmínky jmenování, úkoly a jednacím řád užšího výboru vytvořeného v rámci evropské rady zaměstnanců;

- f) finanční a hmotné prostředky, které musí být evropské radě zaměstnanců poskytnuty;
- g) den vstupu dohody v platnost a dobu jejího trvání, podmínky pro změnu či vypovězení dohody a také případy, ve kterých by se mělo o dohodě znovu jednat, a postup pro její nové sjednání, případně včetně situací, kdy se mění struktura podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství.

3. Ústřední vedení a zvláštní vyjednávací výbor mohou písemně rozhodnout o vytvoření jednoho nebo více postupů informování a projednání místo zřízení evropské rady zaměstnanců.

Dohoda musí stanovit podmínky, za jakých mají zástupci zaměstnanců právo sejít se k výměně názorů na informace, které jim byly sděleny.

Tyto informace se týkají zejména nadnárodních otázek, které mohou mít výrazný dopad na zájmy zaměstnanců.

4. Pokud dohody podle odstavců 2 a 3 nestanoví jinak, nevztahují se na ně podpůrná pravidla přílohy I.

5. O uzavření dohod uvedených v odstavcích 2 a 3 se zvláštní vyjednávací výbor usnáší většinou hlasů svých členů.

Článek 7

Podpůrná pravidla

1. K dosažení cíle stanoveného v čl. 1 odst. 1 se použijí podpůrná pravidla stanovená právními předpisy členského státu, ve kterém je umístěno ústřední vedení,

— pokud o tom rozhodnou ústřední vedení a zvláštní vyjednávací výbor,

— pokud ústřední vedení odmítne zahájit jednání ve lhůtě šesti měsíců od žádosti podle čl. 5 odst. 1

nebo

— pokud ve lhůtě tří let od této žádosti nedojde k dohodě podle článku 6 a zvláštní vyjednávací výbor nepřijme rozhodnutí podle čl. 5 odst. 5.

2. Podpůrná pravidla uvedená v odstavci 1 v podobě stanovené právními předpisy členských států musí být v souladu s přílohou I.

ODDÍL III

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 8

Důvěrné informace

1. Členské státy stanoví, že členové zvláštního vyjednávacího výboru a evropské rady zaměstnanců, jakož i odborníci, kteří jsou jim případně nápomocni, nejsou oprávněni poskytovat třetím osobám informace, které jim byly výslovně sděleny jako důvěrné.

Totéž platí pro zástupce zaměstnanců v rámci postupu informování a projednání.

Uvedená povinnost platí nezávisle na místě, kde se osoby uvedené v prvním a druhém pododstavci nacházejí, a rovněž po skončení jejich funkčního období.

2. Každý členský stát stanoví, že ústřední vedení umístěné na jeho území není ve zvláštních případech a za podmínek a omezení určených vnitrostátními právními předpisy povinno podávat informace, pokud jsou takové povahy, která by mohla podle objektivních kritérií vážně narušit nebo poškodit fungování dotyčných podniků.

Dotyčný členský stát může toto osvobození podmínit předchozím správním nebo soudním schválením.

3. Každý členský stát může určit zvláštní ustanovení ve prospěch ústředního vedení podniků působících na jeho území, které přímo a převážně sledují cíl ideologického zaměření týkající se informování o názorech a jejich vyjadřování, za podmínky, že ke dni přijetí této směrnice jsou tato zvláštní ustanovení již obsažena ve vnitrostátních právních předpisech.

Článek 9

Fungování evropské rady zaměstnanců a postupu informování zaměstnanců a projednání s nimi

Ústřední vedení a evropská rada zaměstnanců pracují v duchu spolupráce při dodržování svých vzájemných práv a povinností.

Totéž platí pro spolupráci mezi ústředním vedením a zástupci zaměstnanců v rámci postupu informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci.

Článek 10

Úloha a ochrana zástupců zaměstnanců

1. Aniž je dotčena způsobilost ostatních orgánů či organizací v tomto ohledu, mají členové evropské rady zaměstnanců k dispozici nezbytné prostředky k uplatňování práv vyplývajících z této směrnice ke kolektivnímu zastupování zájmů zaměstnanců podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství.

2. Aniž je dotčen článek 8, informují členové evropské rady zaměstnanců zástupce zaměstnanců závodů podniku nebo podniků skupiny podniků působících na úrovni Společenství, nebo nejsou-li tito zástupci určeni, všechny zaměstnance o obsahu a výsledcích informování a projednání provedených v souladu s touto směrnicí.

3. Členové zvláštního vyjednávacího výboru, členové evropské rady zaměstnanců a zástupci zaměstnanců, kteří vykonávají své funkce v rámci postupu podle čl. 6 odst. 3, požívají při výkonu svých funkcí obdobné ochrany a jistot jako zástupci zaměstnanců podle vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí země, ve které jsou zaměstnáni.

To se týká zejména účasti na schůzích zvláštního vyjednávacího výboru nebo evropské rady zaměstnanců nebo na všech ostatních schůzích pořádaných v rámci dohody podle čl. 6 odst. 3, jakož i vyplácení mezd členům, kteří jsou zaměstnanci podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství, po dobu nepřítomnosti nezbytnou k výkonu jejich funkcí.

4. Je-li to nezbytné k výkonu jejich povinností souvisejících se zastoupením v mezinárodním prostředí, poskytne se členům zvláštního vyjednávacího výboru a evropské rady zaměstnanců školení, a to bez ztráty na mzdě.

Článek 11

Dodržování směrnice

1. Každý členský stát zajišťuje, aby vedení závodů podniku působícího na úrovni Společenství a vedení podniků, které jsou členy skupiny podniků působící na úrovni Společenství, jež se nacházejí na jeho území, a zástupci zaměstnanců podniků nebo popřípadě zaměstnanci dodržovali povinnosti stanovené touto

směrnicí nezávisle na tom, zda je ústřední vedení umístěno na jeho území.

2. Pro případ nedodržování této směrnice přijmou členské státy vhodná opatření; zejména dbají, aby byla k dispozici správní nebo soudní řízení, která umožní domoci se splnění povinností vyplývajících z této směrnice.

3. Uplatňují-li členské státy článek 8, upraví správní nebo soudní řízení, která mohou využít zástupci zaměstnanců, vyžaduje-li ústřední vedení důvěrnost informací nebo neposkytne-li tyto informace v souladu se zmíněným článkem 8.

Tato řízení mohou zahrnovat řízení určená pro zachování důvěrnosti dotyčných informací.

Článek 12

Vztah s jinými předpisy Společenství a vnitrostátními předpisy

1. Informování evropské rady zaměstnanců a projednání s ní je propojeno s informováním vnitrostátních orgánů zastupujících zaměstnance a projednáním s nimi, s náležitým ohledem na jejich pravomoci a působnost a na zásady uvedené v čl. 1 odst. 3.

2. Způsoby propojení mezi informováním evropské rady zaměstnanců a projednáním s ní a informováním vnitrostátních orgánů zastupujících zaměstnance a projednáním s nimi stanoví dohoda uvedená v článku 6. Uvedenou dohodou nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy ani zvyklosti týkající se informování zaměstnanců a projednání s nimi.

3. Nevymezuje-li dohoda tyto způsoby propojení, zajistí členské státy, aby postupy informování a projednání probíhaly v rámci evropské rady zaměstnanců i vnitrostátních orgánů zastupujících zaměstnance v případě, že se uvažuje o přijetí rozhodnutí, která by mohla způsobit závažné změny v organizaci práce nebo ve smluvních vztazích.

4. Touto směrnicí nejsou dotčeny postupy informování a projednání uvedené ve směrnici 2002/14/ES, ani zvláštní postupy stanovené v článku 2 směrnice 98/59/ES a článku 7 směrnice 2001/23/ES.

5. Provádění této směrnice nemůže být dostatečným důvodem ke zhoršení stávající situace v členských státech, pokud jde o obecnou úroveň ochrany zaměstnanců v oblasti, na kterou se tato směrnice vztahuje.

Článek 13**Přízpůsobení**

Dojde-li k podstatným změnám ve struktuře podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství a neexistují-li ustanovení platných dohod nebo jsou-li příslušná ustanovení dvou nebo více platných dohod v rozporu, zahájí ústřední vedení jednání stanovené v článku 5 z vlastního podnětu nebo na písemnou žádost alespoň sta zaměstnanců nebo jejich zástupců v nejméně dvou podnicích či závodech nacházejících se alespoň ve dvou členských státech.

Nejméně tři členové stávající evropské rady zaměstnanců nebo každé ze stávajících evropských rad zaměstnanců jsou členy zvláštního vyjednávacího výboru vedle členů volených nebo jmenovaných podle čl. 5 odst. 2.

Během tohoto jednání stávající evropská rada zaměstnanců či evropské rady zaměstnanců nadále pracují v souladu s podmínkami případně upravenými dohodou uzavřenou mezi členy evropské rady zaměstnanců či evropských rad zaměstnanců a ústředním vedením.

Článek 14**Platné dohody**

1. Aniž je dotčen článek 13, neplatí povinnosti vyplývající z této směrnice pro podniky a skupiny podniků působící na úrovni Společenství, které

- a) uzavřely v souladu s čl. 13 odst. 1 směrnice 94/45/ES nebo čl. 3 odst. 1 směrnice 97/74/ES dohodu či dohody vztahující se na všechny zaměstnance a upravující nadnárodní informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci nebo které provedly úpravu takových dohod na základě změn ve struktuře podniku nebo skupiny podniků

nebo

- b) podepíší či změni dohodu uzavřenou v souladu s článkem 6 směrnice 94/45/ES v období mezi dnem 5. června 2009 a dnem 5. června 2011.

Vnitrostátní právo, které platilo při uzavření či změně dohody, platí i nadále pro podniky a skupiny podniků uvedené v prvním pododstavci písm. b).

2. Do skončení platnosti dohod uvedených v odstavci 1 mohou strany těchto dohod společně rozhodnout o jejich prodloužení či změně. Nestane-li se tak, použije se tato směrnice.

Článek 15**Zpráva**

Do dne 5. června 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění této směrnice, případně společně s příslušnými návrhy.

Článek 16**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 odst. 2, 3 a 4, čl. 2 odst. 1 písm. f) a g), čl. 3 odst. 4, čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 2 písm. b) a c) a odst. 4, čl. 6 odst. 2 písm. b), c), e) a g) a články 10, 12, 13 a 14 a s bodem 1 písm. a), c) a d) a body 2 a 3 přílohy I do dne 5. června 2011 nebo zajistí, aby k uvedenému dni sociální partneři zavedli nezbytná opatření prostřednictvím dohody, přičemž členské státy musí přijmout veškerá nezbytná opatření, která jim umožní kdykoli zajistit výsledky uložené touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17**Zrušení**

Směrnice 94/45/ES ve znění směrnic uvedených v části A přílohy II se zrušuje s účinkem ode dne 6. června 2011, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy II.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 18**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 odst. 1, 5, 6 a 7, čl. 2 odst. 1 písm. a) až e), h) a i) a odst. 2, čl. 3 odst. 1, 2, 3, 5, 6 a 7, čl. 4 odst. 1, 2 a 3, čl. 5 odst. 1, 3, 5 a 6 a odst. 2 písm. a), čl. 6 odst. 1, odst. 2 písm. a), d) a f) a odst. 3, 4 a 5 a článků 7, 8, 9 a 11, jakož i bod 1 písm. b), e) a f) a body 4, 5 a 6 přílohy I se použijí ode dne 6. června 2011.

Článek 19

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 6. května 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
J. KOHOUT

PŘÍLOHA I

PODPŮRNÁ PRAVIDLA

(uvedená v článku 7)

1. K dosažení cíle stanoveného v čl. 1 odst. 1 a v případech uvedených v čl. 7 odst. 1 se zřizuje evropská rada zaměstnanců, jejíž pravomoci a složení upravují tato pravidla:

a) Pravomoc evropské rady zaměstnanců je stanovena podle čl. 1 odst. 3.

Informování evropské rady zaměstnanců se týká zejména struktury, hospodářské a finanční situace, předpokládaného vývoje činností, výroby a prodeje podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství. Informování evropské rady zaměstnanců a projednání s ní se týká zejména situace a předpokládaného vývoje zaměstnanosti, investic, podstatných změn v organizaci, zavádění nových pracovních a výrobních metod, přeložení výroby, fúzí, zmenšování nebo zavírání podniků, závodů nebo jejich důležitých úseků a hromadného propouštění.

Projednání probíhá tak, aby měli zástupci zaměstnanců možnost setkat se s ústředním vedením a obdržet odůvodněnou odpověď na veškerá stanoviska, která vyjádří.

b) Evropská rada zaměstnanců se skládá ze zaměstnanců podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství, které ze svého středu volí nebo jmenují zástupci zaměstnanců, a nejsou-li určeni, všichni zaměstnanci.

Členové evropské rady zaměstnanců jsou voleni nebo jmenováni podle vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí.

c) Členové evropské rady zaměstnanců jsou voleni nebo jmenováni v poměru k počtu zaměstnanců zaměstnaných v příslušném podniku nebo skupině podniků působících na úrovni Společenství v každém členském státě tak, že se každému členskému státu přidělí jedno křeslo na podíl zaměstnanců zaměstnaných v tomto členském státě, který se rovná 10 % počtu zaměstnanců zaměstnaných ve všech členských státech dohromady nebo zlomku tohoto podílu.

d) Evropská rada zaměstnanců si v zájmu zajištění koordinace svých činností zvolí ze svého středu užší výbor tvořený nejvýše pěti členy, kteří musí požívat podmínky umožňující mu vykonávat své povinnosti pravidelně.

Přijme svůj jednací řád.

e) Složení evropské rady zaměstnanců je oznámeno ústřednímu vedení nebo jiné lépe odpovídající úrovni vedení.

f) Čtyři roky po svém zřízení přezkoumá evropská rada zaměstnanců, zda má být zahájeno jednání o uzavření dohody uvedené v článku 6 nebo zda mají být i nadále užívána podpůrná pravidla přijatá podle této přílohy.

Je-li rozhodnuto jednat o dohodě podle článku 6, použijí se obdobně články 6 a 7, přičemž se slova „zvláštní vyjednávací výbor“ nahrazují slovy „evropská rada zaměstnanců“.

2. Evropská rada zaměstnanců je oprávněna sejít se jednou ročně s ústředním vedením za účelem informování o vývoji činnosti podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství a jejich perspektivách a jejich projednání, a to na základě zprávy vypracované ústředním vedením. Místní vedení jsou o této skutečnosti informována.

3. Nastanou-li mimořádné okolnosti nebo jsou-li přijata rozhodnutí, která mají výrazný dopad na zájmy zaměstnanců, zejména při přemístění nebo zavření podniku či závodu nebo při hromadném propouštění, mají užší výbor, a není-li ustaven, evropská rada zaměstnanců právo být o tom informována. Jsou oprávněny sejít se na žádost s ústředním vedením nebo jinou lépe odpovídající úrovní vedení v rámci podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství, která má rozhodovací pravomoci, aby byly informovány a aby s nimi byla věc projednána.

V případě, že se pořádá schůze s užším výborem, mohou se jí rovněž účastnit členové evropské rady zaměstnanců, kteří byli zvoleni nebo jmenováni závody nebo podniky, které jsou danými okolnostmi nebo rozhodnutími bezprostředně dotčeny.

Tato schůze zaměřená na informování a projednání se uskuteční co nejdříve na základě zprávy ústředního vedení nebo jiné lépe odpovídající úrovně vedení podniku nebo skupiny podniků působících na úrovni Společenství; ke zprávě může být na závěr schůze nebo v přiměřené lhůtě vydáno stanovisko.

Tato schůze se nedotýká výhradních práv ústředního vedení.

Informování a projednání stanovené za výše uvedených okolností probíhá, aniž jsou dotčeny čl. 1 odst. 2 a článek 8.

4. Členské státy mohou stanovit pravidla předsednictví schůzí zaměřených na informování a projednání.

Evropská rada zaměstnanců nebo užší výbor případně rozšířený podle bodu 3 druhého pododstavce jsou oprávněni sejít se před schůzí s ústředním vedením bez jeho účasti.

5. Evropské radě zaměstnanců nebo užšímu výboru mohou být nápomocni odborníci podle jejich výběru, pokud je to nezbytné k plnění jejich úkolů.
6. Náklady na fungování evropské rady zaměstnanců nese ústřední vedení.

Ústřední vedení poskytne členům evropské rady zaměstnanců nezbytné finanční a hmotné prostředky, aby jim umožnilo plnit jejich povinnosti náležitým způsobem.

Ústřední vedení nese zejména náklady na pořádání schůzí a na tlumočení, jakož i náklady na pobyt a cestu členů evropské rady zaměstnanců a užšího výboru, není-li dohodnuto jinak.

Členské státy mohou při zachování těchto zásad stanovit rozpočtová pravidla pro fungování evropské rady zaměstnanců. Mohou zejména omezit úhradu nákladů pouze na jednoho odborníka.

PŘÍLOHA II

ČÁST A

**Zrušená směrnice a její následné změny
(uvedené v článku 17)**

Směrnice Rady 94/45/ES	(Úř. věst. L 254, 30.9.1994, s. 64).
Směrnice Rady 97/74/ES	(Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 22).
Směrnice Rady 2006/109/ES	(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 416).

ČÁST B

**Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu
(uvedené v článku 17)**

Směrnice	Lhůta pro provedení
94/45/ES	22.9.1996
97/74/ES	15.12.1999
2006/109/ES	1.1.2007

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Směrnice 94/45/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2 první věta
—	Čl. 1 odst. 2 druhá věta
—	Čl. 1 odst. 3 a 4
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 5
Čl. 1 odst. 4	Čl. 1 odst. 6
Čl. 1 odst. 5	Čl. 1 odst. 7
Čl. 2 odst. 1 písm. a) až e)	Čl. 2 odst. 1 písm. a) až e)
—	Čl. 2 odst. 1 písm. f)
Čl. 2 odst. 1 písm. f)	Čl. 2 odst. 1 písm. g)
Čl. 2 odst. 1 písm. g) a h)	Čl. 2 odst. 1 písm. h) a i)
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Článek 3	Článek 3
Čl. 4 odst. 1, 2 a 3	Čl. 4 odst. 1, 2 a 3
Čl. 11 odst. 2	Čl. 4 odst. 4
Čl. 5 odst. 1 a odst. 2 písm. a)	Čl. 5 odst. 1 a odst. 2 písm. a)
Čl. 5 odst. 2 písm. b) a c)	Čl. 5 odst. 2 písm. b)
Čl. 5 odst. 2 písm. d)	Čl. 5 odst. 2 písm. c)
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 3
Čl. 5 odst. 4 první pododstavec	Čl. 5 odst. 4 první pododstavec
—	Čl. 5 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 5 odst. 5 a 6	Čl. 5 odst. 5 a 6
Čl. 6 odst. 1 a odst. 2 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 a odst. 2 písm. a)
Čl. 6 odst. 2 písm. b)	Čl. 6 odst. 2 písm. b)
Čl. 6 odst. 2 písm. c)	Čl. 6 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 odst. 2 písm. d)	Čl. 6 odst. 2 písm. d)
—	Čl. 6 odst. 2 písm. e)
Čl. 6 odst. 2 písm. e)	Čl. 6 odst. 2 písm. f)
Čl. 6 odst. 2 písm. f)	Čl. 6 odst. 2 písm. g)
Čl. 6 odst. 3, 4 a 5	Čl. 6 odst. 3, 4 a 5
Článek 7	Článek 7

Směrnice 94/45/ES	Tato směrnice
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
—	Čl. 10 odst. 1 a 2
Článek 10	Čl. 10 odst. 3
—	Čl. 10 odst. 4
Čl. 11 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 4 odst. 4
Čl. 11 odst. 3	Čl. 11 odst. 2
Čl. 11 odst. 4	Čl. 11 odst. 3
Čl. 12 odst. 1 a 2	—
—	Čl. 12 odst. 1 až 5
—	Článek 13
Čl. 13 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 14 odst. 2
—	Článek 15
Článek 14	Článek 16
—	Článek 17
—	Článek 18
Článek 16	Článek 19
Příloha	Příloha I
Bod 1 návětí	Bod 1 návětí
Bod 1 písm. a) (zčásti) a bod 2 druhý odstavec (zčásti)	Bod 1 písm. a) (zčásti)
Bod 1 písm. b)	Bod 1 písm. b)
Bod 1 písm. c) (zčásti) a písm. d)	Bod 1 písm. c)
Bod 1 písm. c) (zčásti)	Bod 1 písm. d)
Bod 1 písm. e)	Bod 1 písm. e)
Bod 1 písm. f)	Bod 1 písm. f)
Bod 2 první odstavec	Bod 2
Bod 3	Bod 3
Bod 4	Bod 4
Bod 5	—
Bod 6	Bod 5
Bod 7	Bod 6
—	Přílohy II a III

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 15. května 2009

o jmenování tří členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů zřízené rozhodnutím Komise 2006/505/ES, kterým se zřizuje prověřovací skupina pro poradenství v oblasti standardů, jejímž úkolem je poskytovat Komisi poradenství v otázce objektivit a neutrality stanovisek Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG)

(2009/386/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí Komise 2006/505/ES ze dne 14. července 2006, kterým se zřizuje prověřovací skupina pro poradenství v oblasti standardů, jejímž úkolem je poskytovat Komisi poradenství v otázce objektivit a neutrality stanovisek Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG) ⁽¹⁾, a zejména na článek 3 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 3 rozhodnutí 2006/505/ES Komise jmenuje nejvýše sedm členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů, a to z nezávislých odborníků, jejichž zkušenosti a schopnosti v oblasti účetnictví, zejména v otázkách účetního výkaznictví, jsou na úrovni Společenství široce uznávány.
- (2) Rozhodnutím 2007/73/ES ⁽²⁾ Komise dne 8. února 2007 jmenovala sedm členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů na tříleté funkční období, které

lze prodloužit. Za účelem umožnění pravidelného střídání členství může skupina rozhodnout o částečné obměně členů po dvou- nebo tříčlenných skupinách. Skupina rozhodla o nahrazení tří členů v roce 2009,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Komise jmenuje tři členy prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů, jejichž jména jsou uvedena v příloze.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 15. května 2009.

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 21.7.2006, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 32, 6.2.2007, s. 181.

PŘÍLOHA

SEZNAM ČLENŮ

Rien VAN HOEPEN

Bernard RAFFOURNIER

Mari PAANANEN

DOPORUČENÍ

KOMISE

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 12. května 2009

o zavedení zásad ochrany soukromí a údajů v aplikacích podporovaných identifikací na základě rádiové frekvence

(oznámeno pod číslem K(2009) 3200)

(2009/387/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 211 této smlouvy,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Identifikace na základě rádiové frekvence (RFID) předznamenává nový vývoj v informační společnosti, kdy se předměty vybavené mikroelektronikou, která může automaticky zpracovávat údaje, budou stále více stávat nedílnou součástí každodenního života.
- (2) RFID je postupně stále běžnější, stává se tudíž součástí života jednotlivců v různých oblastech, jako je logistika ⁽¹⁾, zdravotnictví, veřejná doprava, maloobchod, zejména v zájmu větší bezpečnosti výrobků a rychlejšího stažení výrobků z trhu, zábava, práce, správa mýtného, odbavování zavazadel a cestovní doklady.
- (3) Technologie RFID se může stát novou hnací silou růstu a tvorby pracovních příležitostí, a tak významně přispět k Lisabonské strategii, jelikož je velmi slibná z hospodářského hlediska, kde může zajistit nové obchodní příležitosti, snížení nákladů a vyšší účinnost, zejména v boji proti padělání a při nakládání s elektronickým odpadem, nebezpečným materiálem a při recyklaci výrobků na konci jejich životnosti.

- (4) Technologie RFID umožňuje zpracovávat údaje, včetně osobních údajů, na krátké vzdálenosti bez fyzického kontaktu či viditelné interakce mezi čtecím nebo zapisovacím zařízením a etiketou, takže k této interakci může dojít, aniž by si toho byl dotyčný jednotlivec vědom.
- (5) Aplikace RFID mohou zpracovávat údaje týkající se fyzické osoby, jejíž totožnost je zjištěna nebo se má zjistit, a to přímo či nepřímo. Mohou zpracovávat osobní údaje uložené na etiketě, například jméno dotyčné osoby, její datum narození nebo adresu či biometrické údaje nebo údaje spojující určité číslo výrobku RFID s osobními údaji uloženými jinde v systému. Tuto technologii lze využít ke sledování jednotlivců, pokud tito vlastní jeden či více výrobků, které obsahují číslo výrobku RFID.
- (6) Vzhledem k potenciálu této technologie být všudypřítomná a prakticky neviditelná je při zavádění RFID nutno věnovat zvláštní pozornost otázkám ochrany soukromí a údajů. Do aplikací by proto měly být před jejich rozšířením používáním zabudovány bezpečnostní prvky s ohledem na soukromí a informace (zásada „konstrukčního návrhu nenarušujícího bezpečnost a soukromí“).
- (7) RFID může přinést četné hospodářské a společenské výhody pouze tehdy, budou-li zavedena účinná opatření k zajištění ochrany osobních údajů, soukromí a souvisejících etických zásad, jež jsou ústředním bodem diskuse o přijetí RFID ze strany veřejnosti.
- (8) Členské státy a zúčastněné osoby by měly zejména v této počáteční fázi zavádění RFID vynaložit další úsilí s cílem zajistit, aby aplikace RFID byly sledovány a aby byla respektována práva a svobody jednotlivců.

⁽¹⁾ KOM(2007) 607 v konečném znění.

- (9) Sdělení Komise ze dne 15. března 2007 „Identifikace na základě rádiové frekvence (RFID) v Evropě: kroky k rámci politiky“⁽¹⁾ oznámilo, že budou poskytnuta objasnění a pokyny k aspektům ochrany údajů a soukromí v souvislosti s aplikacemi RFID prostřednictvím jednoho či více doporučení Komise.
- (10) Práva a povinnosti týkající se ochrany osobních údajů a volného pohybu těchto údajů, jak jsou stanoveny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)⁽³⁾, jsou plně použitelné na aplikace RFID, které zpracovávají osobní údaje.
- (11) Při vývoji aplikací RFID je nutno uplatňovat zásady stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody⁽⁴⁾.
- (12) Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů⁽⁵⁾ poskytuje vodítko pro nakládání s výrobky obsahujícími etikety, které jsou poskytovány jednotlivcům a vyžaduje posouzení dopadů na soukromí a bezpečnost k určení a vypracování „nejlepších dostupných technologií“ v zájmu zajištění soukromí a bezpečnosti systémů RFID.
- (13) Provozovatelé aplikací RFID by měli přijmout veškerá přiměřená opatření s cílem zajistit, aby se údaje nevztahovaly na fyzickou osobu, jejíž totožnost je zjištěna nebo se má zjistit, prostřednictvím jakýchkoli prostředků, jež budou pravděpodobně použity provozovatelem aplikace RFID či jinou osobou, nejsou-li tyto údaje zpracovávány v souladu s platnými zásadami a právními předpisy o ochraně údajů.
- (14) Sdělení Komise ze dne 2. května 2007 o „podpoře ochrany osobních údajů prostřednictvím technologií zvyšujících ochranu soukromí (PETs)“⁽⁶⁾ stanoví jasná opatření k dosažení cíle týkajícího se minimalizace zpracování osobních údajů a tam, kde je to možné, využívání anonymních nebo pseudonymních údajů podporou vývoje PETs a jejich využívání správci údajů a jednotlivci.
- (15) Sdělení Komise ze dne 31. května 2006 Strategie pro bezpečnou informační společnost – „Dialog, partnerství a posílení účasti“⁽⁷⁾ uznává, že rozmanitost, otevřenost, interoperabilita, použitelnost a hospodářská soutěž jsou hlavními hnacími silami pro bezpečnou informační společnost, vyzdvihuje úlohu členských států a orgánů veřejné správy při zvyšování informovanosti a prosazování dobrých bezpečnostních postupů a vyzývá zúčastněné strany ze soukromého sektoru, aby přijaly iniciativy s cílem pracovat na cenově dostupných programech osvědčování bezpečnosti pro produkty, procesy a služby, které budou zohledňovat specifické potřeby EU zejména s ohledem na ochranu soukromí.
- (16) Usnesení Rady ze dne 22. března 2007⁽⁸⁾ o strategii pro bezpečnou informační společnost v Evropě členské státy vyzývá, aby věnovaly náležitou pozornost potřebě zamezit novým a stávajícím bezpečnostním hrozbám pro elektronické komunikační sítě.
- (17) Rámec vypracovaný na úrovni Společenství pro posuzování dopadů na soukromí a ochranu údajů zajistí, aby ustanovení tohoto doporučení byla jednotně dodržována ve všech členských státech. Vypracování takového rámce by mělo navazovat na stávající postupy a zkušenosti získané v členských státech, ve třetích zemích a při práci Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací (ENISA)⁽⁹⁾.
- (18) Komise zajistí vypracování pokynů na úrovni Společenství k řízení bezpečnosti informací pro aplikace RFID, které navazují na stávající postupy a zkušenosti získané v členských státech a třetích zemích. Členské státy by měly přispět k tomuto procesu a vybízet soukromé subjekty a orgány veřejné správy k účasti.
- (19) Posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů provedené provozovatelem před zavedením aplikace RFID poskytne informace potřebné pro náležitá ochranná opatření. Tato opatření je nutno sledovat a přezkoumávat po celou dobu používání aplikace RFID.
- (20) V odvětví maloobchodu by mělo posouzení dopadů výrobků obsahujících etikety, které jsou prodávány spotřebitelům, na soukromí a ochranu údajů poskytnout potřebné informace s cílem určit, zda existuje pravděpodobná hrozba pro soukromí nebo ochranu osobních údajů.

⁽¹⁾ KOM(2007) 96 v konečném znění.

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 101, 23.4.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ KOM(2007) 228 v konečném znění.

⁽⁷⁾ KOM(2006) 251 v konečném znění.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 68, 24.3.2007, s. 1.

⁽⁹⁾ Čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 460/2004 Evropského parlamentu a Rady (Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 1).

- (21) Řízení bezpečnosti informací a opatření na ochranu soukromí v celém obchodním procesu umožněném RFID může napomoci používání mezinárodních norem, například norem vypracovaných Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO), kodexů chování a osvědčených postupů, jež jsou v souladu s právním rámcem EU.
- (22) Aplikace RFID s důsledky pro širokou veřejnost, například elektronické jízdenky ve veřejné dopravě, vyžadují vhodná ochranná opatření. Aplikace RFID, které se dotýkají jednotlivce například zpracováním biometrických identifikačních údajů nebo údajů souvisejících se zdravím, jsou obzvláště kritické, pokud jde o bezpečnost informací a soukromí, a vyžadují proto zvláštní pozornost.
- (23) Celá společnost musí být informována o povinnostech a právech, jež jsou platné s ohledem na používání aplikací RFID. Strany, které zavádějí tuto technologii, proto odpovídají za informování jednotlivců o používání těchto aplikací.
- (24) Zvyšování informovanosti veřejnosti a malých a středních podniků o charakteristikách a schopnostech RFID pomůže této technologii naplnit hospodářská očekávání a současně zmírnit rizika toho, že bude použita na úkor veřejného zájmu, zvýšit tudíž její přijatelnost.
- (25) Komise přispěje k provádění tohoto doporučení přímo a nepřímou usnadněním dialogu a spolupráce mezi zúčastněnými stranami, zejména prostřednictvím rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace zřízeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ⁽¹⁾ a sedmého rámcového programu pro výzkum (7. RP) zřízeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ⁽²⁾.
- (26) Na úrovni Společenství je nezbytný výzkum a vývoj nízkonákladových technologií na podporu ochrany soukromí a technologií pro bezpečnost informací k prosazování širšího přijetí těchto technologií za příjatečných podmínek.
- (27) Toto doporučení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Cílem tohoto doporučení je zejména zajistit respektování soukromého a rodinného života a ochrany osobních údajů,

DOPORUČUJE:

Oblast působnosti

1. Toto doporučení poskytuje členským státům vodítko při navrhování a provozování aplikací RFID zákonným, etickým a sociálně a politicky přijatelným způsobem při současném dodržování práva na soukromí a zajištění ochrany osobních údajů.
2. Toto doporučení poskytuje pokyny k opatřením, jež je nutno přijmout s ohledem na zavádění aplikací RFID s cílem zajistit, aby při používání těchto aplikací byly popřípadě dodržovány vnitrostátní právní předpisy k provedení směrnic 95/46/ES, 1999/5/ES a 2002/58/ES.

Definice

3. Pro účely tohoto doporučení se použijí definice stanovené ve směrnici 95/46/ES. Použijí se rovněž tyto definice:
 - a) „identifikací na základě rádiové frekvence“ (RFID) se rozumí využívání elektromagnetických vln nebo magnetického pole v části spektra rádiových frekvencí ke komunikaci s etiketou prostřednictvím různých modulárních a kódovacích systémů z účelem jednoznačného přečtení identity etikety nebo jiných údajů, které jsou na ní uloženy;
 - b) „etiketou RFID“ nebo „etiketou“ se rozumí zařízení RFID, které je schopné vytvářet rádiový signál, nebo zařízení RFID, jež opětovně spojuje, zpětně rozptyluje nebo odráží (podle druhu zařízení) a moduluje nosný signál přijatý ze čtecího nebo zapisovacího zařízení;
 - c) „čtecím nebo zapisovacím zařízením RFID“ nebo „čtečkou“ se rozumí pevné nebo přenosné zařízení k zachycování a identifikaci údajů pomocí vysokofrekvenčních elektromagnetických vln nebo magnetického pole ke stimulaci a vyvolání odezvy modulovaných dat z etikety nebo skupiny etiket;
 - d) „aplikací RFID“ nebo „aplikací“ se rozumí aplikace, která zpracovává údaje pomocí etiket a čteček a která je podporována záložním systémem a sítovou komunikační infrastrukturou;
 - e) „provozovatelem aplikace RFID“ nebo „provozovatelem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné správy, úřad nebo jiný subjekt, který sám či společně s ostatními stanoví účel a způsoby provozování aplikace, včetně správců osobních údajů používajících aplikaci RFID;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1.

- f) „bezpečností informací“ se rozumí zachování důvěrnosti, integrity a dostupnosti informací;
- g) „sledováním“ se rozumí jakákoliv činnost vykonávaná za účelem zjištění, pozorování, reprodukování nebo zaznamenání údajů o místě, na němž se jednotlivec nachází, jeho pohybu, činnosti nebo stavu.

Posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů

4. Členské státy by měly zajistit, aby odvětví ve spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami z občanské společnosti vypracovalo rámec pro posuzování dopadů na soukromí a ochranu údajů. Tento rámec by měl být předložen ke schválení pracovní skupině pro ochranu údajů zřízené podle článku 29 do dvanácti měsíců ode dne vyhlášení tohoto doporučení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
5. Členské státy by měly zajistit, aby provozovatelé bez ohledu na své povinnosti podle směrnice 95/46/ES:
- prováděli posuzování důsledků zavedení aplikace pro ochranu osobních údajů a soukromí, včetně toho, zda by bylo možno aplikaci využít ke sledování jednotlivce. Úroveň podrobnosti tohoto posouzení by měla odpovídat hrozbě pro soukromí, jež je případně s aplikací spojena;
 - přijali vhodná technická a organizační opatření s cílem zajistit ochranu soukromých údajů a soukromí;
 - určili osobu nebo skupinu osob odpovědných za přezkum posouzení a další vhodnosti technických a organizačních opatření k zajištění ochrany soukromých údajů a soukromí;
 - zpřístupnili posouzení příslušnému orgánu nejméně šest týdnů před zavedením aplikace;
 - jakmile bude k dispozici rámec pro posuzování dopadů na soukromí a ochranu údajů stanovený v bodě 4, prováděli výše uvedená ustanovení v souladu s tímto rámcem.

Bezpečnost informací

6. Členské státy by měly Komisi podpořit při určování aplikací, které mohou představovat hrozbu pro bezpečnost informací s důsledky pro širokou veřejnost. U těchto apli-

kací by měly členské státy zajistit, aby provozovatelé spolu s příslušnými vnitrostátními orgány a organizacemi občanské společnosti vyvinuli nové systémy nebo používali stávající systémy, například osvědčování nebo sebehodnocení provozovatele, s cílem prokázat, že s ohledem na posuzovaná rizika je zajištěna přiměřená úroveň bezpečnosti informací a ochrany soukromí.

Informování a transparentnost používání RFID

7. Aniž jsou dotčeny povinnosti správců údajů v souladu se směrnicemi 95/46/ES a 2002/58/ES, členské státy by měly zajistit, aby provozovatelé pro každou ze svých aplikací vypracovali a zveřejnili stručnou, přesnou a srozumitelnou informační politiku. Tato politika by měla zahrnovat přinejmenším:
- totožnost a adresu provozovatelů;
 - účel aplikace;
 - jaké údaje má aplikace zpracovávat, zejména v případě zpracování osobních údajů, a zda bude sledováno umístění etiket;
 - souhrn posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů;
 - pravděpodobná rizika pro soukromí (pokud existují) v souvislosti s používáním etiket v aplikaci a opatření, jež mohou jednotlivci přijmout ke zmírnění těchto rizik.
8. Členské státy by měly zajistit, aby provozovatelé přijali opatření k informování jednotlivců o přítomnosti čteček na základě společné evropské značky vypracované evropskými normalizačními organizacemi s podporou dotčených zúčastněných stran. Značka by měla udávat totožnost provozovatele a kontaktní místo, kde mohou jednotlivci obdržet informační politiku pro danou aplikaci.

Aplikace RFID používané v maloobchodu

9. Na základě společné evropské značky vypracované normalizačními organizacemi s podporou dotčených zúčastněných stran by provozovatelé měli jednotlivce informovat o přítomnosti etiket, jež jsou umístěny na výrobcích či v nich zabudovány.

10. Při posuzování dopadů na soukromí a ochranu údajů uvedeného v bodech 4 a 5 by provozovatel aplikace měl zejména určit, zda etikety umístěné na výrobcích či zabudované ve výrobcích, jež jsou prodávány spotřebitelům prostřednictvím maloobchodníků, kteří nejsou provozovateli dané aplikace, představují pravděpodobnou hrozbu pro soukromí nebo ochranu osobních údajů.
11. Maloobchodníci by měli v okamžiku prodeje deaktivovat nebo odstranit etikety používané v jejich aplikaci, ledaže spotřebitele poté, co byli informováni o politice uvedené v bodě 7, udělili souhlas se zachováním funkčnosti etiket. Deaktivací etiket se rozumí proces, který zastaví interakce etikety s jejím okolím, jež nevyžadují aktivní účast spotřebitele. Deaktivaci nebo odstranění etiket by měl maloobchodník provést pro spotřebitele neprodleně a zdarma. Spotřebitelé by měli být schopni ověřit, zda je deaktivace nebo odstranění účinné.
12. Bod 11 by se neměl použít v případě, dospěje-li posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů k závěru, že etikety, které jsou používány v maloobchodní aplikaci a které zůstanou po prodeji funkční, nepředstavují pravděpodobnou hrozbu pro soukromí nebo ochranu soukromých údajů. Maloobchodníci by však měli zdarma poskytnout snadné prostředky pro okamžitou či pozdější deaktivaci nebo odstranění těchto etiket.
13. Deaktivace nebo odstranění etiket neznamená omezení či zrušení právních povinností maloobchodníka nebo výrobce vůči spotřebiteli.
14. Body 11 a 12 platí pouze pro maloobchodníky, kteří jsou provozovateli aplikace.

Opatření k zvýšení informovanosti

15. Členské státy by měly ve spolupráci s odvětvím, Komisí a ostatními zúčastněnými stranami přijmout vhodná opatření s cílem informovat orgány veřejné správy a společnosti, zejména malé a střední podniky, a zvýšit jejich povědomí o možných přínosech a rizicích spojených s používáním technologie RFID. Zvláštní pozornost je nutno věnovat aspektům bezpečnosti informací a soukromí.
16. Členské státy by měly ve spolupráci s odvětvím, sdružením občanské společnosti, Komisí a ostatními zúčastněnými

stranami určit a poskytnout příklady osvědčených postupů při zavádění aplikací RFID s cílem informovat širokou veřejnost a zvýšit její povědomí o této záležitosti. Měly by rovněž přijmout vhodná opatření, například rozsáhlé pilotní projekty, ke zvýšení informovanosti veřejnosti o technologii RFID, jejich přínosech, rizicích a o důsledcích jejího používání jako předpoklad pro širší přijetí této technologie.

Výzkum a vývoj

17. Členské státy by měly spolupracovat s odvětvím, příslušnými zúčastněnými stranami z občanské společnosti a s Komisí s cílem podnítit a podpořit zavedení zásady „konstrukčního návrhu nenarušujícího bezpečnost a soukromí“ v počáteční fázi vývoje aplikací RFID.

Následná opatření

18. Členské státy by měly přijmout veškerá nezbytná opatření s cílem upozornit na toto doporučení všechny zúčastněné strany, které se podílejí na navrhování a provozování aplikací RFID ve Společenství.
19. Členské státy by měly nejpozději do 24 měsíců od vyhlášení tohoto doporučení v *Úředním věstníku Evropské unie* Komisi informovat o opatřeních přijatých v reakci na toto doporučení.
20. Do tří let od vyhlášení tohoto doporučení v *Úředním věstníku Evropské unie* Komise předloží zprávu o provádění tohoto doporučení, jeho účinnosti a dopadu na provozovatele a spotřebitele, zejména s ohledem na opatření, jež jsou doporučena v bodech 9 až 14.

Určení

21. Toto doporučení je určeno členskými státním.

V Bruselu dne 12. května 2009.

Za Komisi
Viviane REDING
členka Komise

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v *Úředním věstníku* L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je *Úřední věstník* vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k *Úřednímu věstníku* (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh *Úředního věstníku*. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro úřední tisky jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>